

broumovský zpravodaj

Na této stránce Vám přinášíme poslední číslo Broumovského zpravodaje. Jedná se o výběr článků z tištěné verze zpravodaje. Rádi bychom slyšeli Váš názor na tento druh zpráv a tak [nám napište](#). O výsledku Vás budeme informovat.

Broumovský zpravodaj č. 9/2002

Obsah čísla:

[Mimořádné dílo](#)

[Ještě jednou několik poznámek k připravované transformaci](#)

[Broumovské nemocnice](#)

[Vývoj počtu pracovníků v a.s. VEBA](#)

[Veba, její zaměstnanci a povodně](#)

[Perla Broumova přístupná veřejnosti?](#)

[Zahájení nového školního roku v Základní škole...](#)

[Nový školní rok ve Zvláštní škole](#)

[Soustředění našich nejmenších fotbalistů v Itálii](#)

[Co zahrádka dala...](#)

[Broumov - nejbohatší město v roce 1989 v okrese](#)

[Jak \(ne\) mít peníze aneb Broumovsko - snadná kořist](#)

[Naši psi](#)

[Vážíme si přírody v Chráněné krajinné oblasti ...](#)

[Z prázdninové činnosti Ulity](#)

[Memoriál Jiřího Janečka a Petra Nováka](#)

[Z činnosti Policie ČR](#)

[O návštěvách](#)

[Ohlédnutí za Broumovským Bystřením 2002](#)

[Návrat domů](#)

[Na všelico mám jiný názor...](#)

[Broumovské bystření 2002 mýma očima](#)

[GURU - CUP 2002 DOK Hronov 1.9.2002](#)

[Ulita - nabídka zájmových aktivit pro dospělé ...](#)

Mimořádné dílo

Plynofikovat Broumov a okolí byl záměr, který vznikl někdy na počátku osmdesátých let, bohužel záměr nebyl uskutečněn. Na počátku devadesátých let bylo jasné, že nestačí jenom vyčistit Stěnavu, ale i ovzduší. Spalování nekvalitního hnědého uhlí se stalo neúnosným. Vzniklo nejprve „Sdružení“ deseti měst a obcí

pro plynofikaci CHKO Broumovsko dnes „Dobrovolný svazek obcí“.

Díky pochopení ministerstva životního prostředí, státního fondu ŽP a „Východočeské plynárenské“ se rozběhl rozsáhlý projekt, který byl v letošním roce dokončen. VČP přivedla do Broumovského výběžku vysokotlaký převaděč plynu a na něj navázalo 83 km středotlakých rozvodů a 2000 přípojek. Celkové náklady mimo podnikovou sféru dosáhly přes 400 mil. Kč. Z toho investice Východočeské plynárenské 166 mil. Kč, SFŽP 77 mil. Kč + půjčka obcím ve výši 34 mil. Kč. Přes tuto pomoc města a obce zaplatily dalších 127 mil. Kč z rozpočtů nebo půjček.

Plyn využívá 165 drobných podnikatelů, plynofikovaly velké podniky jako VEBA, Broumovské strojírný, ČD, Pejskar Police, Strojtex, Pivovar Broumov a další. Napojilo se 1168 domácností.

Oddechla si příroda a lidé, kteří trpěli exhalacemi a popílkem. Napojení dalších obcí a okrajových částí se bude řídit zájmem a finančními možnostmi podniků i obcí.

Zdeněk Streubel

Ještě jednou několik poznámek k připravované transformaci Broumovské nemocnice

Vzhledem k opětovné medializaci rozvoje, nebo lépe transformace Broumovské nemocnice se vedení nemocnice a lékaři rozhodli, že rovněž sdělí veřejnosti svůj názor.

Domníváme se, že nemocnice, přestože je malá, v tuto chvíli plní své poslání v poskytování zdravotnických služeb jak na úseku ambulantním, tak i na úseku lůžkové péče v současném systému zdravotnictví.

Chápeme a podporujeme snahy o určitou ekonomizaci zdravotnictví v našem státě a zároveň jsme si vědomi obrovského rozvoje medicíny, zvláště v oblastech specializace, včetně potřeby drahé nezbytné techniky, která musí být využívána co nejvíce.

Nedomníváme se, že v naší pohraniční nemocnici budeme moci provádět superspecializované výkony, nechceme, aby vznikl dojem, že si zde vybudujeme malou kliniku. Jsme ale přesvědčeni, že pro občany našeho regionu nepodkročitelnou mezí musí být dostupnost akutních lůžek, kde v návaznosti na ambulance bude možno pacienta vyšetřit, ošetřit, popřípadě provést drobný operační výkon a dle povahy onemocnění buď propustit domů, nebo přeložit na specializovaná pracoviště ve vnitrozemí, nebo i na lůžka následné péče zde. Neumíme si představit funkčnost lůžek dlouhodobě nemocných bez zázemí akutních lůžek, neumíme si představit funkci interního oddělení bez rychlé dostupnosti chirurga a naopak.

V tuto chvíli nevíme, jakou konečnou podobu bude mít ministerská vyhláška o poskytování tzv. jednodenní chirurgie, nevíme jakým způsobem proběhne sloučení naší a náchodské nemocnice, nevíme, jaká budou vytvořena specializovaná operační centra v Královehradeckém kraji. Doufáme však, že veškeré transformace naší nemocnice půjdou ruku v ruce s výše popsány úmysly. Doufáme, že kvůli běžným operačním výkonům, které lze provádět ambulantně, nebo s krátkou hospitalizací nebudou muset naši spoluobčané jezdit jinam.

Primáři a lékaři Broumovské nemocnice

Vývoj počtu pracovníků v a.s. VEBA

Obtížnější podnikatelské prostředí v I. pololetí roku 2002 z důvodů zpomalení celé české ekonomiky a potíže především exportní části zpracovatelského průmyslu se negativně promítly i do vývoje českého textilu. Mnohé textilní firmy letos oznámily snižování výroby, některé z nich i masivní propouštění. I VEBA musela přikročit k uskutečnění některých restriktivních a úsporných opatření. Firma musí omezit původně plánované náklady v oblasti investic, oprav a nákupu, ale rovněž v oblasti personálních nákladů. Pokles počtu pracovníků bude rychlejší, než předpokládal původní plán.

Abych předešel různým „zaručeným zprávám“ o počtech propouštěných pracovníků, které se v poslední době šíří ve veřejnosti, uvádím hlavní východiska těchto opatření.

Již v I. pololetí 2002 se tvořil plán ke zvýšení konkurenceschopnosti společnosti a celkovému zefektivnění všech prováděných činností. V měsíci srpnu bylo s odborovou organizací projednáno rozhodnutí o organizační změně, které bude mít za následek snížení stavu pracovníků za účelem zvýšení produktivity práce. K střednědobému horizontu, za který považujeme přelom roku 2003 a 2004, dojde ke snížení stavu pracovníků cca o 150. Do konce letošního roku dojde ke snížení počtu o přibližně 60 pracovníků, z toho cca s 35 pracovníky bude ukončen pracovní poměr výpovědí. Pracovní poměry těchto pracovníků budou ukončeny k 31. 12. 2002. Zbývající počet bude doplněn tak, že budou ukončeny pracovní poměry s pracujícími důchodci, s některými pracovníky se smlouvou na dobu určitou, částí cizinců a pracovníků s možností odchodu do předčasného starobního důchodu. Protože se jedná o propuštění více než 30 pracovníků v období 30 kalendářních dnů, je toto propuštění ze zákonného hlediska považováno za hromadné. K tomu vedení společnosti podniklo veškerá zákonná opatření, včetně projednání na Úřadu práce v Náchodě.

Toto omezování počtu pracovníků ale není konečné, i když se v dalších případech nebude jednat již o hromadné propouštění. Navazovat budou další opatření k zefektivnění činností především administrativních a režijních. Dalším opatřením je omezení nábory pracovníků. Všechna volná pracovní místa budou obsazována přednostně pracovníky a. s. VEBA i za předpokladu provádění interních rekvalifikací.

Realizací těchto opatření zvýší vedení společnosti konkurenceschopnost především v personální oblasti, perspektivu pro pracovníky společnosti a zajistí další růst v oblasti odměňování a sociální politiky firmy.

Zdeněk Kousal, vedoucí odboru personální politiky

Veba, její zaměstnanci a povodně

V srpnovém zpravodaji č.8 jsem informoval občany o finanční sbírce pořádané společně vedením a.s.Veba a odborovou organizací. Výsledky sbírky potvrdily skutečnost, že zaměstnanci Veby nejsou lhostejní k osudům spoluobčanů postižených povodněmi.

Občany Broumova proto velmi rád seznamuji s výsledkem 6 denní sbírky.

Bc.Lubomír Franc

Celkem bylo odesláno 181 907,- Kč na vládní povodňové konto z a.s.Veba Broumov.
151 907,- Kč je částka vybraná během jednoho týdne od jednotlivých zaměstnanců a.s.Veba a jejich dceřiných společností formou mimořádné zálohy.
1% z čisté červencové mzdy poskytlo na pomoc lidem postiženým záplavami celkem 1387 zaměstnanců.
Průměrná výše příspěvku je 111,- Kč.
Vedení společnosti navíc přispělo společně částkou 10 000,- Kč.
Odborová organizace a. s.VEBA zaslala dalších 20 000,- Kč.

Dále:

VEBA, a.s. již od 16. 8. 2002 poskytla pomoc a. s. JITEX Písek vysláním 7 pracovníků s technickým vybavením, kteří se podíleli na obnovení výroby.
VEBA, a.s. dodala do oblastí postižených povodněmi humanitární pomoc v hodnotě 200 000,- Kč formou zásilky ručníků a osušek.
VEBA, a.s. připravila prodejní výjezdy dceřiné společností Vebatrade do postižených oblastí – se speciální nabídkou zboží za výhodných cen.
Organizátoři finanční sbírky – podniková odborová organizace a vedení a.s. Veba - děkují všem zaměstnancům a.s. Veba, kteří přispěli na pomoc lidem postiženým záplavami. Je třeba ocenit skutečnost, že do sbírky přispěla podstatná většina zaměstnanců společnosti (více jak 82%)..

Ing. Josef Novák v. r., předseda představenstva a generální ředitel a.s. Veba
Bc. Lubomír Franc v. r., předseda odborové organizace, místopředseda dozorčí rady a.s. Veba

Perla Broumova přístupná veřejnosti?

V sobotu 14. září 2002 byla za účasti německých a polských hostů společnou návštěvou a celodenním zábavným programem ukončena první etapa revitalizace klášterní zahrady.
Byla hudba na náměstí, nádherné a velmi dobře připravené mažoretky, fanfáry na nádvoří Broumovského kláštera, projevy na schodech do nejvyššího „patra“ klášterní zahrady a její volná prohlídka. Zábava pak pokračovala až do odpoledne v Schrollově parku..
Účastníci slavnosti, kteří se mohli po prvé po dlouhých letech oficiálně podívat do nitra zahrady, prošli čerstvě opraveným nádvořím kláštera a branou vstoupili do areálu, který v ranním slunci doslova zářil. Málokdo z návštěvníků, kteří neměli možnost vidět spoušť v zahradě třeba ještě letos na jaře, si dovedl představit, kolik práce a nezměrného úsilí všech zúčastněných muselo být vynaloženo, aby prostor v zahradě byl tak příjemný, vlnivý a krásný, jako toho rána a dopoledne v sobotu 14. září 2002
Na schodišti u nepochybně nejkrásnějšího dubu na Broumovsku se všichni řečníci – pan starosta Zdeněk Streubel, pan hejtmán Jiří Bradík, i pan vikář Norbert Josef Zeman shodli na společné vůli v obnově

zahrady pokračovat další etapou. Po jejím ukončení by měla být zahrada již bezpečná i pro návštěvníky a zpřístupněna veřejnosti. Zástupce našich německých krajanů pan Ernst Birke ocenil zájem města na obnově zahrady a páter Benedikt Gleissner (benediktinský klášter v Rohru) vyzvedl staleté duchovní úsilí benediktinů až po dnešní dny.

Pan starosta, který se osobně značnou měrou o zahájení prací v klášterní zahradě zasadil, ve svém krátkém projevu poděkoval „představitelům benediktinů a panu vikáři Zemanovi za velice pozitivní přístup vke snaze vytvořit z národní kulturní památky benediktinského kláštera a zahrady komplex, který bude pýchou Broumova a stane se cílem turistů". Poděkoval „všem, kteří přispěli k realizaci tohoto díla, jmenovitě krajskému úřadu, pracovníkům Státní památkové péče, Náchodské stavební společnosti a jejímu řediteli panu Josefu Sejkorovi, arboretistovi panu Martinu Němcovi, představitelům INEXu a jejich brigádníkům a všem dalším nejmenovaným, kteří mnohdy pracovali zcela bezplatně a nezištně".

Dodejme jen, že velký podíl mají i zástupci a úředníci města, kteří dokázali s Ing. arch. Slavíkem sehnat peníze, vybrat a zajistit vhodné dodavatele a dbát na řádné provedení všech prací.

Co bude dál? Jak ve svém projevu řekl starosta města, „celkové úpravy zahrad potrvají ještě nejméně 4 léta a ani po té neskončí nutnost každodenní péče o jejich celkový vzhled".

Víme tedy, že máme ve městě krásnou klášterní zahradu, ale nemůžeme se jí zatím pochlubit ani svým známým, nemůžeme je tam zavést, zajít tam se svými dětmi. Doufáme všichni, že nové zastupitelstvo, které zvolíme v nadcházejících volbách, projeví stejně jako stávající zastupitelé moudrost a nedovolí, aby zahrada opět zarostla travou a býlím, a veškerá práce a vynaložené peníze nás všech zůstaly jenom plácnutím do vody, jak už to tak někdy bývá.

Očekáváme pokračování v obnově klášterních zahrad a těšíme se na jejich zpřístupnění a využití možnosti, kterou má jen málo měst. Máme v centru oázu klidu, prostor pro odpočinek. Věříme, že i vlastník zahrady, Benediktinské opatství sv. Václava v Broumově, bude s využitím zahrady pro veřejnost souhlasit.

J. Horkel

Zahájení nového školního roku v Základní škole ve Velké Vsi

Druhého září jsme zahájili nový školní rok. Přivítali jsme nejen nové prvňáčky, ale i žáky, kteří se navrátili do školních lavic po dvouměsíčních prázdninách. To by nebylo nic nečekaného. Každým rokem se tato situace ve školách opakuje.

U nás byl ale začátek roku trochu zvláštní. Konečně jsme se totiž dočkali toho, že žáci budou pobývat v prostředí, které je kulturní a přibližující se moderní škole. Jsem ráda, že se nám společně podařilo dotáhnout ke zdárnému konci dlouhý „boj" o opravu sociálního zařízení, které ještě v červnu neodpovídalo hygienickým podmínkám, a uvést do provozu novou plynovou kotelnu. Chci tedy poděkovat zřizovateli této školy a mnoha zastupitelům, že našli dobrou vůli a finanční prostředky na opravu, firmám za odvedenou práci (i když nám někdy takzvaně tekly nervy) a především pracovníkům školy za zvýšené úsilí při přípravě na zahájení školního roku.

Mým přáním však zůstává, aby se ani v příštích letech na tuto školu nezapomínalo. Pevně věřím, že ani noví

představitelé po volbách nezapomenou, že je tu na okraji města škola, která slouží dětem.

V. Šrottová, řed. školy

Nový školní rok ve Zvláštní škole

Již potřetí začínáme školní rok v nové budově, která dříve patřila Odbornému učilišti Červený Kostelec. Přestože jsme letos nic nestěhovali, opět se malovalo, natíralo, vylepšovalo. Na základě programu „Internet do škol“ vznikla o prázdninách, a v současné době se dokončuje, nová učebna výpočetní techniky, kde bude sedm počítačů s možností přístupu na internet. Škola bude vybavena výukovými programy, které jsou určeny speciálně pro naše žáky. Výuka byla zahájena s 82 žáky všech devíti ročníků v osmi třídách. Devátá třída je speciální, určená pro žáky s více vadami a pro žáky pomocné školy. Od 1.9.2002 má naše škola název Speciální školy, Broumov, odvozený právě od struktury vzdělávání, která je zde zajišťována.

Dětem je k dispozici školní jídelna, která pro ně připravuje svačiny, dále obědy, a to i pro ZŠ Velká Ves, a v rámci doplňkové činnosti vaří i pro 122 cizích strávníků. Jsme vybaveni pro splnění požadavků školních osnov - máme vlastní tělocvičnu a hřiště, školní dílny i pozemky pro práci na zahradě. Od minulého školního roku se pod patronací CHKO Broumovsko vytváří v okolí školy arboretum. Pro mimoškolní využití dětí se i letos připravují zájmové kroužky taneční, dramatický a dovedných rukou, sportovní. Ve škole proběhla 11. 9. plenární schůze, kde se rodiče mohli seznámit s prostředím, ve kterém se děti učí a mohou trávit chvíle po vyučování i s plány na nový školní rok. Bohužel, jako obvykle, byl zájem rodičů minimální.

O informace jich projevilo zájem pouze 22. Po každé třídní schůzce nebo akci školy se utěšujeme, že příště to bude snad lepší. Nevím, do jaké míry je učitelský optimismus nevyčerpatelný, ale začínáme s ním i tento školní rok.

Irena Gabrielová

Soustředění našich nejmenších fotbalistů v Itálii

V měsíci květnu proběhlo týdenní soustředění přípravy na písečné pláži u moře v italském letovisku Caorle, severně od Benátek. Celé soustředění probíhalo podle plánu třífázovým způsobem. Bylo sehráno i fotbalové utkání s místním italským klubem. Odměnou byly sladkosti a pohár s vlaječkou. Nenechali jsme si ani ujít celodenní výlet do Aqua parku. Celé nám to tak rychle uteklo, ale bylo to krásné a věříme, že nám to něco dalo a výsledky se dostaví v podzimní části fotbalové soutěže oblastního přeboru. Chtěli bychom touto cestou poděkovat sponzorům, kteří přispěli na toto soustředění:

- zubní laboratoř Broumov, pan Thér
- pan Ladislav Havlík

- Lesní společnost Broumov
- AutoRoz Broumov
- pan Jiří Vít, Křinice
- pan Josef Krolop ml.
- P-transport, p. Radim Prokopec
- Kovex, pan Hladík
- Soma Hejtmánkovice
- paní Eva Moravcová
- pan Martin Klapák
- Zelenina Broumov, pan Král
- Střelnice Broumov, pan Burdich.

Trenér přípravy Krolop Josef ml.

Co zahrádka dala...

Nastává čas sklídit, co se nám na zahrádce urodilo a co nemůže zůstat venku přes zimu.

Kořenovou zeleninu, mrkev, petržel, celer a také růžičkovou kapustu dáme do mrazáku upravenou a v dávkách potřebných pro vaření. Pažitku a petrželku zamrazíme do ledových kostek nebo kuliček a uložíme do krabice. Na dlouhou dobu uchováme nať celeru, ale i kořenovou zeleninu nakrouhanou na nudličky, sušením. Sušením konzervujeme i veškeré koření. Sušená zelenina se musí před upotřebením dát několik hodin do vody, aby získala zpět vysušenou tekutinu.

Zavařování je tradiční například pro okurky, cibulky, papriky, dýně a ovoce na kompoty. Tady má každá hospodyňka své vyzkoušené postupy a recepty.

Větší množství kořenové zeleniny můžeme uložit, respektive založit do písku tak, aby 1/4 kořene zůstala nad pískem. Bedýnky nebo nádoby uskladníme v dobře větraném sklepě, písek udržujeme vlhký, ale ne mokry. V zimě chráníme před mrazem, teplota nemá klesnout pod +3 stupně.

Pro sklizeň v příštím roce můžeme zasít cibulku, která přezimuje na záhonech a brzy na jaře začne růst. Sklízet můžeme až o jeden měsíc dříve. Na podzim vyséváme také naťovou petrželku do, 2-3 hnízdeček, (vhodnější než do řádků).

Pokud nám počasí dovolí, ošetřujeme záhony jahodníků a vysazujeme zdravé a zakořeněné odnože.

M. Chalupníček, ZO ČZS Olivětín

Broumov - nejbohatší město v roce 1989 v okrese

K tomuto tvrzení došel autor článku p. Josef Marek na základě hrubé neinformovanosti nebo chtěl populisticky působit na voliče.

Ano, Broumov získal zpět rozsáhlý bytový fond, ale nejhorší v okrese Náchod a jeden z nejhorších v

republice - většina bytů byla II. až III. a IV. kategorie, mnoho domů zchátralých. Nelze srovnávat s Náchodem nebo Červeným Kostelcem, který disponoval stovkami bytů I. kategorie v nové zástavbě. Nemluvě o stovkách hektarů lesů a zisků z malé privatizace.

Podstatný rozdíl mezi „bohatstvím“ Broumova a ostatních měst okresu spočíval v obrovském deficitu v infrastruktuře, neopravených památkách, chybějících veřejných zařízeních (např. tělocvičnách) atd. Je únavné stále opakovat, kolik muselo za deset let naše město investovat do střech, fasád, ČOV, plošné plynofikace, škol, komunikací a chodníků. Na Broumov se v minulosti zapomínalo a nezbývalo než po r. 1989 budovat to, co bylo v Náchodě, Novém Městě či Červeném Kostelci dávno hotové.

Zdeněk Streubel

Jak (ne) mít peníze aneb Broumovsko – snadná kořist

Obdržel jsem jeden výtisk Broumovského zpravodaje č. 8/2002 a na straně 13 jsem četl neuvěřitelné řádky, to asi tou třináctkou. Že jde o článek více než volební, to ani autor nezakrývá. Kdo má objektivní informace o celé kauze Dobrava a tzv. mikroregionu Stěnaava, dá mi za pravdu, že v nadpisu chyběl již jen dovětek, který by vystihoval snažení několika fyzických osob na Broumovsku, tj. „Broumovsko – snadná kořist“. Nemám však nejmenší zájem zasahovat do volební kampaně na Broumovsku, ale nemohu nereagovat na to, když je někdo manipulován, jsou mu podsouvány nepravdivé informace a je poškozováno dobré jméno organizace, která se může právem za více jak šest let své existence pochlubit konkrétními výsledky své činnosti plynoucí z obrovského množství nezištné práce, velkého množství lidí zejména představitelů měst a obcí celého Euroregionu Glacensis. Ti, kdo pracovali s cílem rozvíjet přeshraniční spolupráci a přispět ke zlepšení životních podmínek života obyvatel na obou stranách společné česko-polské hranice bez reálné možnosti z této činnosti získat nějaký prospěch (a tato situace trvala celých pět let), si takový přístup jistě nezaslouží.

V době, kdy je nejhorší za námi, na obzoru se rýsuje možnost získat finanční prostředky, objeví se vždy někdo, kdo sice ještě nestihl přistoupit k dílu, ale první stojí v řadě s nataženou rukou. Mikroregiony, jakož i regiony, jsou vždy charakterizovány územním vymezením. Pisatel však nijak nepopírá, že sdružení tří fyzických osob si klidně do názvu užilo slovo mikroregion, ač z formy právnické osoby jasně vyplývá, že o žádném mikroregionu nemůže být ani řeč. Předpokládám, že nejde o pokus o podvod, ale o omyl.

A stejně uvažovali zástupci Euroregionu Glacensis, když vstoupili do jednání s představiteli tohoto regionu – neregionu. Představitelé tohoto občanského sdružení zřejmě opět v omylu totiž vyvolali jednání, na kterém vystupovali jako zástupci mikroregionu, tedy sdružení obcí a měst na Broumovsku. Jak se posléze ukázalo, zcela bez legálního mandátu těch, jejichž jménem jednali. Velmi politováníhodnou roli v této věci sehrála PhDr. Mikulecká, která až do té doby požívala autority a důvěry ze strany starostů měst a obcí Broumova. Že některé úkony byly prováděny jménem obcí a měst bez souhlasu zastupitelstev i představitelů měst a obcí, což je v rozporu se zákonem o obcích, ponechám stranou a k vážnému zamyšlení legálně zvoleným zastupitelům.

Článek, na který reaguji, pracuje s některými fakty způsobem sobě vlastním, jaký tento způsob je, si z níže

uvedeným skutečností udělá každý čtenář jistě sám. Nejprve obecně k euroregionům. Euroregiony jsou přeshraniční územní celky, jejichž základním posláním je napomáhat integraci území, které se potýká nebo potýkalo s negativními důsledky okrajové polohy na státní hranici. Přestože Euroregion Glacensis je dnes největším euroregionem v ČR, z pohledu EU jde spíše o jeden z menších euroregionů. Euroregion s velikostí mikroregionu viz Dobrava je opak. Vznik dílčích mikro-euroregionů a dezintegrace území existujících euroregionů je pravý opak toho, o co bychom se na společné hranici měli všichni snažit. Z článku je patrné, že pisatel obecně o činnosti euroregionů ví velice málo, o to častěji se v článku objevuje slovo peníze, ale k těm se dostaneme.

S tvrzením pisatele, že žádat o peníze z fondů a programů EU se musí umět, lze jen souhlasit. Špatné nebo vůbec neuplatněné žádosti však, jak je jistě každému srozumitelné, nelze dotovat. O to více zarážející je fakt, že za tvorbu a uplatňování žádostí o finanční prostředky za oblast Broumova byla v minulých letech zodpovědná právě jedna z členek občanského sdružení Stěna. Jaká náhodička, že.

Co se týká vyhodnocení projektů CBC Phare je třeba zdůraznit, že Evropská unie klade velký důraz na nezávislost a nezájatost celého procesu hodnocení a výběru projektů. Proto jsou některé údaje striktně neveřejné. Je to proto, aby se omezila možnost zneužívání těchto informací. I přes písemné vysvětlení adresované zástupcům Stěny je z článku patrné, že autor má na proces výběru projektů přesto odlišný názor než Evropská unie. Ke kauze vzniku tzv. Euroregionu Dobrava lze dodat jen to, že místo poctivého pozitivního snažení o rozvoj vzájemné spolupráce i celého regionu, doprovází tuto kauzu poškozování dobré práce jiných, intriky a podivné hry. O tom, že v článku zmíněná registrace je v rozporu se zákonem, jsem se již zmínil. Současně musím důrazně protestovat proti tvrzení, že připravovaný vznik Dobravy má podporu Ministerstva místního rozvoje a Krajského úřadu. Jednoduše, není to pravda!

Další sbírkou nepravdivých údajů je i odstavec o slíbené dotaci na opravu silnice na Janovičky. Ano, město Broumov připravuje takový projekt, ale bude-li vybrán a bude-li mu přiznána dotace a v jaké výši, je věcí nezávislé komise. Za zmínku jistě stojí, že o přípravu tohoto projektu opět usilovali někteří představitelé Stěny. Jak by to asi dopadlo, je mi po přečtení článku ze strany 13 téměř jasné. Jaká náhodička. Závěrem autor zasvěceně píše o činnosti agentury regionálního rozvoje, která by měla vzniknout na Broumovsku. Jenže již nepíše o tom, že taková agentura potřebuje široké, odborné a finanční zázemí. Nejde jen o mzdy a režie, ale i o značné částky v řádech milionů na přípravu projektů. Aniž by o tom v uvedeném článku byla zmínka, město Broumov ve spolupráci s RDA Euroregionu Glacensis (Agentura regionálního rozvoje) připravuje zřízení pracoviště přímo v Broumově. Tato varianta přinese Broumovsku odborné zázemí, potřebnou praxi a možnost plně navázat na činnosti, které by nová agentura mohla realizovat za pět až šest let, jestli by v dnes již dost rozděleném trhu našla uplatnění. Jako vhodný příklad je uváděna agentura Agroreg z Nové Rudy. Nevím, jestli je to ta pravá varianta. Dodnes totiž Agroreg dluží Hospodářské komoře v Hradci Králové značnou sumu peněz právě ze společně realizovaného projektu z programu Phare CREDO. Tak bych si já česko-polskou spolupráci příliš nepředstavoval, ale proti gustu

Co dodat závěrem. Přeji voličům na Broumovsku šťastnou ruku do voleb, méně planých slibů, náhodiček a omylů a více lidí ochotných něco pozitivního dělat, a třeba i zadarmo.

S přáním dobré spolupráce v rámci Euroregionu Glacensis nebo i mimo něj mezi všemi slušnými a poctivými lidmi v Čechách, Polsku, ale i v celé Evropě.

Naši psi

Na veřejných prostranstvích a místech přístupných veřejnosti musí být psi vedeni na vodítku a opatřeni náhubkem." Cituji z návrhu pro jednání 33. Zastupitelstva města, který předložil pan JUDr. Berka, právník města. Zastupitelé (včetně mě) změnu neodhlasovali (obránců psů bylo dost). Osobně mne zaujala tato část komentáře předloženého právníkem města: „Problematika volně pobíhajících psů po městě je vyhláškou 1/1997 řešena v dostatečné míře, včetně dostatečných sankcí při zjištění porušování jejich ustanovení.“

Tak proč na procházkách městem s čtyřletou dcerou jsem nucen věřit v mírumilovnost volně pobíhajících psů (páni kdesi v dáli nebo ještě doma)? A proč každodenní cesta do školky ze sídliště často připomíná slalom mezi výkaly? Proč musím dceři zakazovat vstup na některá pískoviště a trávníky? Zastupitelé přijali v roce 1997 vyhlášku s dostatečnou právní úpravou (podle právníka města), ale dodnes je stav zcela neuspokojivý. Kdo za to může?

Podle vyhlášky zcela jednoznačně chovatelé psů („Každý chovatel je zejména povinen dbát o to, aby zvíře nebo zvířata neznečišťovala veřejná prostranství a volně na nich nepobíhala. Pokud zvíře znečistí veřejné prostranství, je chovatel povinen tuhý exkrement odstranit. Je zakázáno vodit zvířata zejména na dětská hřiště, pískoviště, ...“). A kdo z „Města“ zajistí, aby nedodržování vyhlášky vydané Zastupitelstvem města bylo stíháno? K čemu je vyhláška, kterou dodržují jen ti, kteří by se chovali stejně i bez této vyhlášky? Majitelé psů, kteří platí městu poplatek ze psů, si mohou podle vyhlášky u Městské policie vyzvednout sáčky. Je vidět, že toto (jediné?) opatření zdaleka nestačí na zabezpečení pořádku. Kdo z „Města“ je zodpovědný za neřešení současného stavu?

Podle mého názoru je rozdělení pravomocí jasné. Zastupitelé odpovídají za dlouhodobý rozvoj města, Rada města rozhoduje o strukturách a starosta s místostarostou mají na starosti každodenní chod města. Chceme-li ovšem dosáhnout nějaké změny, je potřeba vzájemná spolupráce a shoda v cílech a nepomůže hledání hlavního „viníka“ současného stavu. Pomohou rady a nápady občanů a zkušenosti z jiných měst. Řešme drobnosti, protože ty nám otravují život nejvíc.

Jiří Ringel

Vážíme si přírody v Chráněné krajinné oblasti našeho Broumovska?

Proč se ptám? Občas přikrmujeme s manželkou na rybníku „Cígl“ labutě a při té příležitosti jsme si všimli, že jedno labutí mládě asi spolkló návnadu s vlascem, kterou tam někdo nastražil, a že se dusí. Po poměrně složitém hledání odborné pomoci tomuto trpícímu zvířeti jsme se přes CHKO a Městský úřad dopátrali až do jaroměřské Stanice pro zraněné živočichy, kde nám slíbili, že se přijedou podívat. Druhý den se dostavil pracovník stanice, nebyl však dostatečně vybaven, protože neměl možnost se dostat na

vodu. Přislíbil však, že další den přijedou znovu, tentokrát s nějakým plavidlem. Přijeli za několik dnů, ale ani na další pokus se jim postiženou mladou labuť nepodařilo odchytit. Naproti tomu ale zjistili a odchytli další labuť mládě, které si vážně poranilo nohu, když se nešťastně zamotalo do vlasce.

Při zásahu byl přítomen pan Ing. Roško a nabídl, že pomůže se zapůjčením motorového člunu a s odchycením stále unikajícího zvířete. V neděli tedy přijeli z Jaroměře znovu a po opravdu vyčerpávající akci se podařilo mládě odchytit. Dnes se již obě labuť léčí v jaroměřském „Špitále pro živočichy“. Jedna má nožičku v sádře a druhá je po operaci volete. Jen díky těmto nadšeným mladým lidem se snad podaří zachránit kousek živé přírody - naše erbovní zvířata. Máme přece labuť ve znaku města Broumova! Tímto příběhem bych chtěl současně upozornit na problém postižených - zraněných živočichů a poprosit všechny, aby, když ohroženým zvířatům nepomáhají, alespoň jim neublížovali. Panu Špačkovi, panu Čípovi a všem jejich spolupracovníkům z jaroměřské Stanice pro zraněné a handicapované živočichy patří náš dík.

Má-li někdo možnost pomoci této záchranné stanici, jedinému fungujícímu zařízení tohoto druhu v regionu Královéhradecka, může se obrátit přímo na stanici v areálu bývalých jaroměřských kasáren poblíž hřbitova. Vedoucí stanice Pavel Špaček má tel. č. 605 251 434, David Číp 723 565 331. Dary na provoz stanice je možné poslat na účet číslo: 1181891379/0800.

(B)

Z prázdninové činnosti Ulity

INDIÁNSKOU STEZKOU III

Zdoňov 30. 6. - 12. 7.

Za slunného dne dorazilo 43 Indiánů Slunečního kmene hned na začátku prázdnin do svého stálého letního tábořiště pod Křížovým vrchem za Zdoňovem... tam v horách nad strží, kde nikdy nemlží"... , aby zde společně, malí i velcí, prožili 13 nádherných dnů prozářených sluncem, pohodou a kamarádstvím a žitím v klidu a míru.

A co že se tam dělo?

Každodenně jsme se museli postarat, aby bylo co přiložit do kamen, přivést vodu i „ulovit“ chutnou krmí. Zbylo i dostatek času na sportovní zápolení, výpravy do okolí, cachtání se v bahnitém zdoňovském rybníčku, hry na louce i v lese i rukodělné tvoření. Večerní zpívání a povídání v tónu ozářeném životadárným hřejivým ohněm vždy spolehlivě každého indiána naladilo na klidný a osvěžující spánek.

Celý náš kmen a každý jednotlivec sám za sebe se pokoušel plnit INDIÁNSKÉ DEVATERO, které nás všechny dokonale prověřilo. A čeho že se týkalo?

- kamarádství, ...zručnosti, ...obratnosti, ...umění, ...odvahy, ...poznání, ...moudrosti, ...rytmu ...a pracovitosti.

Závěrečné putování za svitu měsíce a zvuku bubnů na Zbořeňák završilo naše soužití s kamarády a přírodou, a abychom mohli vzpomínat i doma, odnášel si každý keramickou želvičku na svém krku společně se spoustou prožitků a zážitků a v uších nám ještě dlouho zněla píseň ...to není loučení, ač chvěje se nám hlas, jsme spolu věčně spojeni a sejdem se zas.

Za všechny napsala a na všechny se zase těší Yvonna Piňosová

EXPEDICE CHANUSETTI

Lanškroun 16. - 27.7. 2002

Skupina vedoucích, tj. Mirek Frömmel, Hanka Jagošová, Blanka Letzelová a instruktorka Petra Hajpišlová, vyrazila v úterý 16.7. kolem jedenácté dopolední spolu s třiatřiceti dětmi do Lanškrouna. Nálada a atmosféra v autobuse už na cestě do tábora slibovaly, že se rozhodně nebude nikdo nudit. Děti ani vedoucí nebyli bez motivace, všichni byli účastníci archeologické Expedice Chanuseti 2002. V duchu této myšlenky se konaly během celého tábora výpravy za poznáním okolí a různé hry, které dětem pomáhaly získávat indicie a ty je pak dovedly k různým objevům. Asi nejpovedenější hrou byl velbloudí den, kdy si děti, tedy účastníci expedice, vyrobily svého velblouda, s kterým se posléze zúčastnili bonitace a závodu. Za každou hru či soutěž byli ti nejlepší odměněni. Na konci se celá expedice vypravila za pokladem, který byl úspěšně nalezen. Tím se dostáváme k tomu, že patří velký dík sponzorům, kteří právě do tohoto pokladu poskytli malé věcné dary, které udělaly dětem velikou radost. Byli to: Veba Broumov a.s., Stef Broumov, Autoroz Broumov a Lisovna umělých hmot Hejtmánkovice. Už teď, kdy se pomalu hlásí podzim, se my všichni z Ulity těšíme na další tábory, na které se určitě vypravíme třeba s Vaším dítětem.

Petra Hajpišlová

LETNÍ SETKÁNÍ PŘÁTEL ZDRAVÉHO ŽIVOTNÍHO STYLU

Broumov 17. - 21. 7. 2002

Setkání tohoto typu se v Ulitě konalo už po čtvrté. Pokaždé se tu sešli jiní lidé, pokaždé byla jiná, ale přesto báječná atmosféra.

Letos nás bylo osmnáct, většina z náchodského okresu, ale byli tu i účastníci z Prahy a Ústí nad Labem. A co bylo náplní letošního setkání? Každodenní cvičení, meditace, harmonizace zvuky tibetských mís, arteterapie, orientální tanec, hra na bubínky, vycházky, výlet, masáže, reflexní terapie, terapie metodou SU-JOK, vegetariánská strava, bylinné čaje, duchovní literatura a byl tu prostor i pro povídání jen tak. Své zkušenosti nám předávali mgr. Jarmila Koudelková (Bělý u Machova) – učitelka jógy, která se v poslední době věnuje práci s vysokovibračními energiemi, Jiřina Miňovská (Ústí nad Labem) – dlouholetá cvičitelka se zkušenostmi s rehabilitací pacientů onkologie, Mgr. Dana Hrušková (Police n/M) – zaměstnanec KOMPASu (střediska výchovné péče s pobočkou v Broumově), psychoterapeutka a odbornice v arteterapii, Walter Erber (Náchod) – masér s praktickými zkušenostmi s reflexní terapií a metodou SU-JOK, odborník v diagnostikování tibetskými mísami, Ilona Novotná (Teplice n/M) – masérka s praktickými zkušenostmi s klasickými masážemi i baňkováním, Dana Minaříková (Broumov) – cvičitelka orientálního tance.

Těm, kterým je líto, že mezi námi nemohli pobýt, už nyní můžeme slíbit, že podobné setkání zorganizujeme i v příštím roce. Přijďte mezi nás, Ulita má pro každého dveře dokořán.

M. Škopová

DUB V HEŘMÁNKOVICÍCH

18. 8. - 31. 8. 2002

Nelekejte se, vážení čtenáři. Na tomto místě se nebude psát o ochraně stromů. I když svým způsobem o jednom krásném mladém „stromku“ zde řeč bude.

V Broumově totiž loňského roku Komunitní centrum, spadající pod Středisko volného času Ulita, založilo Dětské Umělecké Bratrstvo...tedy DUB. Jde prozatím o úzký okruh dětí, které se setkávají a s radostí a s chutí svými zážitky, dovednostmi, dobrými nápady a hlavně s dobrou náladou a šikovnými rukama tvoří minulost, přítomnost i budoucnost našeho DUBu.

A děje se v něm mnohé. Celý loňský školní rok jsme trávili společné chvíle buď přípravami slavností doprovázející roční období, výlety do okolí či návštěvami naší DUBové základny, fary v Heřmánkovcích. Naší celoroční odměnou nám pak bylo dvoutýdenní pobývání na faře na konci prázdnin, kdy dámská část DUBu, AMAZONKY, a pánové, co si říkají JEDLÍCI KNEDLÍCI, vyzkoušeli vše, co k prázdninám patří. Od hledání Amazonského pokladu na všech okolních kopcích v Heřmánkovcích, zahánění bouřek, koupání ve velmi chladném jezeře Amazonském neboli v Červeňáku, až po soukání houpací sítě, divadelní představení, malování společného obrazu a jeho zavěšení ve farní stodole spojené se slavnostní vernisáží, tvoření keramické či kulinářské, štípání dříví, stavění nových zdí, zatápění v kamnech a spaní na patrových postelích při svíčkách a usínání při pohádkách s dobrým kamarádem či kamarádkou vedle sebe.

Věřte či nevěřte, měli jsme se báječně a s nedočkavostí nám vlastní jsme se začali scházet dál hned s novým školním rokem a plánujeme mnohá další setkání. A to nejen naše DUBová, ale i ta, na která bychom rádi pozvali naše milé rodiče a sourozence, babičky a dědečky, tetičky a strýčky a všechny lidi, kteří se nebojí setkávat se s novými lidmi i s dobrými kamarády, zpívat si a hrát si či něco vytvářet vlastníma rukama. A abychom vám usnadnili hledání informací toho, co chystáme, napsali jsme vše do našeho DUBového časopisu DUBÍku.

Takže se těšíme nejen na AMAZONKY Evičku, Verunku, Ivetu, Janičku, Sáru, Míšu a Kristýnky s Markétou a Martinou, či na JEDLÍKY KNEDLÍKY Ondru, Karla, Jakuba i na velké pány Mikiho a Honzu, těšíme se na setkávání se všemi, kteří budou rádi náš mladý DUB opatrovat a pomáhat mu růst.

... a pěkné podzimní dny vám přeje Dáša Zbořilová a Mojmír Poláček

Memoriál Jiřího Janečka a Petra Nováka

Poslední srpnový den se slavnostně vyzdobené broumovské letiště zaplnilo desítkami nažhavených sportovců, kteří se rozhodli zúčastnit se Memoriálu Jiřího Janečka a Petra Nováka, a jejich rodinných příslušníků a sympatizantů.

Ti, co byli v prvně jmenované skupině prožívali při oblékání startovních čísel mírnou předzávodní horečku, kterou se snažili setřást humorem a vzájemným popichováním. Na start netradičního triatlonu se nakonec postavilo celkem 42 závodníků z různých míst naší republiky. Nejpočetněji byli ale zastoupeni domácí borci hájící barvy Broumova. Závodníci byli rozděleni do tří kategorií podle pohlaví a věku.

Během první disciplíny měli účastníci memoriálu oběhnout letištní plochu. Po splnění běžecké disciplíny na ně čekala cyklistická část. Během ní museli sportovci dojet na kole do Božanova a zpátky, což je přibližně deset kilometrů. Už v tomto úseku se začaly projevat výkonnostní rozdíly a zejména závodníci z konce pelotonu se museli již po několika kilometrech náležitě posilovat povolenými nápoji.

Závěrečná disciplína byla právě tou, která odlišuje memoriál, nesoucí jméno dvou před dvěma lety tragicky zahynuvších členů broumovského aeroklubu, od všeobecně známého triatlonu. Když pomíneme pořadí disciplín, tak hlavní rozdíl je v tom, že při letištním memoriálu se neplave, ale účastníci musí vypít stanovený objem tekutin. Ten činí pro dospělého muže čtyři půllitry piva. Tato část soutěže nebyla pro většinu závodníků velkým problémem a právě při ní bylo nejvíce patrné, že díky pravidelnému tréninku vzrostla výkonnost účastníků.

Výsledky Memoriálu Jiřího Janečka a Petra Nováka - Muži: 1. Petr Kopic 39 min., 2. Ringel Matouš 39,5 min., 3. Vladimír Novotný 43 min. Ženy: 1. Alena Zahradníková 48 min., 2. Dáša Škodová 58 min., 3. Jiřina Lojšková 61 min. **tuc Junioři:** 1. Petr Janeček ml., 2. Martin Ansorge, 3. Michal Sedláček.

Pozávodní odpoledne proběhlo v družné atmosféře, kterou ještě více zpříjemňovalo občerstvení. Pokud se chcete dovědět ještě něco více o uskutečněném druhém ročníku memoriálu nebo se seznámit s činností broumovského aeroklubu, můžete získat další informace na této adrese: <http://aeroklub.route.cz>

(řez)

Z činnosti Policie ČR

Od 21. 8. do 19. 9. Policii zaměstnaly tyto případy:

- celkem 18 dopravních nehod ukazuje, že někteří řidiči se nám opravdu pěkně „rozjeli“. Například u Hotelu Veba došlo rovnou ke dvěma karambolům - jeden skončil v plotu, druhý už se však neobešel bez zranění. Se zraněním skončily i nehody na jetřichovské křižovatce, ve Verněřovicích a na Křinickém sídlišti, kde byla sražena starší paní. Poslednímu zraněnému, protože nezranil nikoho jiného, nevinného, a sám sebe pouze lehce, můžeme jeho újmu s trochou škodolibosti snad i přát. Již několikrát byl totiž přistižen, jak na svém pekelném motostroji brázdí ulice Broumova, aniž by vlastnil řidičské oprávnění. Světská spravedlnost byla krátká, tak snad nyní zasáhla vyšší moc - motocykl prý vypadal po havárii dosti nepoužitelně. Perné chvíle zažil i spolujezdec, ale i ten jistě věděl, na co a s kým leze. Křižovatka u Městského úřadu se konečně dočkala alespoň částečného značení, ovšem i to minimum - vyznačení jízdních pruhů - je jen lehce, jakoby cvičně načrtnuto, a tak není divu, že zde k nehodám dochází i nadále. I při té poslední jsme mohli sledovat obvyklý jev - havarovaná auta musí zůstat na místě činu až do příjezdu dopravní policie z Náchoda, komplikované řízení provozu pak blokuje na dlouhý čas minimálně jednoho

městského a státního policistu. Je na to předpis. Podotýkáme, že v případech, kdy nedojde k újmě na zdraví, zavinění je nesporné, nebo dokonce přiznané, předpis dosti podivný. Další dvě nehody jsou spojeny navíc s krádeží - jedno v Meziměstí ukradené auto daleko nedojelo, zdemolované se našlo v Jiráskově čtvrti u viaduktu a s dalším kradeným vozem havarovali v Hejtmánkovicích hynčičtí experti. Jedinou smrtelnou obět' přinesla po střetu s vozem Na Pasách opět nemá tvář.

- krádež peněženky a občanky ve Vegasu
- vzájemné fyzické napadení hostů spořilovské „Dřevěnky“ - třísky jen létaly!
- jeden „finanční expert“ odebral kolo za 14.000 Kč s tím, že ho bude splácet. Po krátké finanční analýze, kde na splátky vzít, střelil obratem bicykl v zastavárně za 5.000 Kč. A co mu ukázala transakční uzávěrka?: „Hrome, kolo pryč a ještě mi 9 tisíc chybí?! To je jasný bankrot, nezaplátím nic!“ Tuze se pak podivoval, když to policisté nazvali zpronevěrou a ne nepovedeným podnikatelským záměrem.
- k porušení domovní svobody, spojené s krádeží 19.000 korun, došlo v bytě hynčických hostinských
- v Soukenické se teleskopickým kovovým obuškem vzájemně (tu ho měl ten, tu se ho zas zmocnil onen) napadli dva bijci a jinak než ublížením na zdraví to skončit nemohlo
- mezi devíti fyzickými napadeními dominovaly střety typu druh x družka, (ex) manžel x (ex) manželka. Jako gentlemani o napadání žen píšeme s odporem, když si však na Policii přijde stěžovat muž z Malého náměstí, že ho zbila manželka, probudí se v nás šovinista volající: „No kde to jsme?!“
- „Až po Vás! - „Ó nikoliv, až po Vás!“ - obsluha Baru Za vodou hostu při vřelém loučení rukou zřejmě tak srdečně třásla, děkujíc mu za milou návštěvu, při níž projevil tolik vybraného chování, až mu ji zlomila
- muž z Hrádku tropil v Polici pozdvižení a skončil v broumovské cele. Zajímavé je, že pro tento účel Broumov Polici vyhovuje, jako „pověřené město“ však nikoliv.
- pečivo za 3.000 Kč zmizelo před prodejnou v Olivětině. Po pachateli snad ani netřeba pátrat, po takové snídani musel buď rovnou puknout, anebo leží teď doma mrtev, zavalen strouhankou.
- přenosné trezorky s asi 4.000 Kč zmizely zatím neznámým způsobem z Mateřské školky v Olivětině
- naftu z nákladního vozu v Soukenické „vycucnul“ neznámý pachatel a jako degustativ si pak možná dal i trochu benzínu z auta zaparkovaného u nemocnice
- neoprávněný odběr vody v Křinicích
- nečekané rozuzlení má případ údajného loupežného přepadení obsluhujícího z Hery Herzog, o kterém jsme psali v březnovém třetím čísle. Slzný plyn v očích sice opravdu byl, ale nastříkal si ho tam sám; rovněž pohmožděnina po „tvrdém knokoutu“ byla, ale způsobil si ji také sám úderem o futra; konečně i oněch 9.000 Kč se ztratilo, ovšem v jeho kapse. Dotyčný podle všeho sám propadl hazardu a nezůstal na pouhých devíti tisících. Byla mu teď prokázána zpronevěra ještě za asi dalších 30.000 Kč
- po vloupání do domu v Meziměstí je postrádána videokamera
- a ještě jedno fyzické napadení, tentokrát mezi žáky na ZŠ Hradební
- zadržení chovankyně Diagnostického ústavu na útěku
- kratke zobaky, ale dlouhé prsty měli muž a žena z Ostravy, kteří ukradli vlnité plechy ze střechy křinického kravína - chtěli si prý takto vydělat na cestu domů a možná by se ostravští policisté mohli

- poptat, jak si vydělali na cestu do Křinic
- krádež rozbrušovaček z firmy Cross, o pachatelích níže
 - převoz dvou osob k soudu
 - neoprávněné vystěhování z bytu v Březové
 - vloupání do zahradní chatky U Větrolamu
 - nějaké houby snad našli, ale autorádio, ledvinku a další drobnosti ve svém na Pasách zaparkovaném automobilu už ne. To pak smaženice, byť i se samých „praváků“, chutná jako z „hořkejch“.
 - krádež vozu BMW, zaparkovaného za Městským úřadem; krádež mopedu v Lidické, jízdního kola; poškození dveří u chalupy v Heřmánkovicích, zámku auta v Pionýrské, výlohy u Jakla...
 - - poslední případ je opět čerstvý - ve dvě hodiny v noci byla v Trutnově při vloupání do chatky dopadena povedená trojice broumovských lapků. Při vyšetřování si pak policisté pomalu nestačili dělat čárky. Měli toho široko daleko na svědomí požehnaně, jen na mateřském Broumovsku pořídili prokazatelně dvanáct vloupání, mimo jiné i ty rozbrušovačky z Crossu, ale také vloupání do kostela v Božanově, kde ukradli figurky z betlému. Dva byli ihned vzati do vazby a ten třetí? Běhá mezi námi, neboť on je mladistvý, což v našem právním řádu zní, jako že ještě chudák neví, co činí.

K. Franze

O návštěvách

Ve dnech 13.-15. září jsme při příležitosti zpřístupnění klášterní zahrady uvítali přátele z partnerského města Forchheimu.

Rád bych se v souvislosti s tímto setkáním vrátil k naší návštěvě Forchheimu ve dnech 19.-22. července t. r. a to proto, že o ní v našem zpravodaji byly jen krátké zprávy. Naši delegaci tvořili: p. starosta s chotí, pan MUDr. Pindeš, p. Mgr. Košnar, p. JUDr. Berka, p. Hornych, p. Vigláš a já.

Vyjžděli jsme v pátek ráno. Po horkých slunečních dnech jsme uvítali mírně zamračenou oblohu a pokles teplot, takže se nám cestovalo dobře. Do Forchheimu jsme dorazili před čtvrtou hodinou odpolední.

Očekávání jsme byli p. Schwanzem a překladatelkou paní Buhlovou a jejím manželem. Přivítání bylo velmi srdečné. Každý z nás obdržel nádhernou růži a poté jsme byli ubytováni (jako i v minulých letech) ve stylovém hostinci a hotelu "Schweizer Grom". Majitelka nás uvítala jako staré známé a donesla pivo-limo-kávu, abychom uhasili žízeň. Ubytovali jsme se na pokojích, kde na každém lůžku (tradičně) ležel zabalený čokoládový bonbon na uvítanou. Poté jsme se vydali do centra, kde nás uvítali představitelé města a Heimatkreis- p. vrchní starosta Stumpf, paní starostka Wagnerová a p. starosta Streit.

Také studentka z Francie, která píše o Broumově, pan Meier s chotí a další. Setkání se nezúčastnil ze známých p. páter Benedikt z důvodů nemoci a p. Hecht z Lipska. Prohlédli jsme si výstavu obrazů a fotografií z Broumova a Broumova a pozdravili se s dalšími bývalými Broumováky, kteří se k nám upřímně hlásili.

Zahlédl jsem tam také p. Ing. Neumanna a p. radního Trojana, kteří po výstavě zase odjeli. Zbyla chvíle času na krátkou prohlídku města. Nádherné stavby, starobylá radnice, zářící fasády omítnutých a

upravených domů, spousty květin, pořádek a čistota. Na chodnicích předzahrádky zvoucí k posezení. Středem jedné z hlavních ulic protékající potůček, ve kterém si někteří smáčeli nohy. Působil velmi nezvykle, ale jen dokresloval pohodovou atmosféru. Samozřejmě byl regulovaný, s mnoha přechody a přejezdy pro pěší a cyklisty.

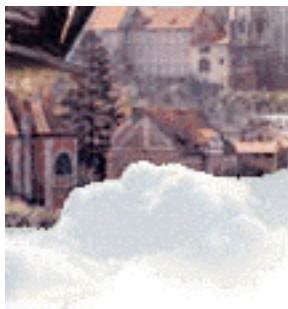
Po večeri jsme se vrátili do svého hotýlku a šli spát. Druhý den jsme se opět vydali již známými zkratkami do centra. Při chůzi po chodníku jsem byl stále napomínám, abych nepřekračoval červenou čáru, za kterou byl prostor pro cyklisty, na což nejsme zvyklí. Naši hostitelé již na nás čekali s dalším programem. Procházeli jsme starými, ale stylově upravenými uličkami, zvenčí prohlédli právě opravovaný zámek „Kaiserpfalz“ a prošli částí bývalé pevnosti. Prohlédli jsme si obrovský park, který k pevnosti přiléhal a poté všichni společně poobědvali v restauraci "Jahn". Asi ve 14 hodin vrcholily přípravy k zahájení "Anenské pouťi". Slavnostně vyzdobené náměstí před radnicí bylo zaplněno lidmi a stánky. Před radnicí na podiu se střídaly dva orchestry. Překvapilo nás, kolik mladých muzikantů v těchto orchestrech hrálo (i dechovku). Mnoho občanů bylo v krojích. Trochu, ale opravdu jen trochu, jsem si připadal jako někde na Moravě nebo na Slovensku, kde se drží tradice. Přestože Forchheim leží v Bavorsku dávají jeho obyvatelé najevo, že jsou Frankové a jejich město leží ve Francích. Po úvodních koncertech se řadil průvod, který směřoval do lesoparku vzdáleného asi dva kilometry v kopcích. Před parkem se budovaly atrakce- stály zde kolotoče a budovala se horská dráha. Nesnáším výšky a při pomýšlení, že by nás na ní chtěli povozit mně bylo trochu úzko. Naštěstí k tomu nedošlo.

Slunce páliło a průvod se vlekl, přestože hudba hrála do pochodu. Ulice byly roubeny stovkami mávajících občanů. Smekám před muzikanty, kteří hráli po celou dobu i do kopce. V lesoparku nazvaném „Na Sklepech“ byly spousty stánků, bezpočet vinných sklípků a snad 30 zahradních restaurací. Po slavnostním naražení sudu v jedné z nich panem starostou se ve všech ostatních začalo čepovat pivo. V samotném Forchheimu i v jeho okolí je řada pivovarů, a tak se samozřejmě podávaly různé druhy piva, nalévalo víno, smažily klobásky, pekla kuřata. Všude plno vůní, ale byli jsme tak zmoženi teplem, že na jídlo nebylo ani pomýšlení. Z nastalého mumraje jsme byli odvezeni do zátíší v městském lese. Přivítal nás správce, který nás seznámil s ekonomikou lesního hospodářství. Vyšlo najevo, že umí maďarsky, na což z naší strany kontroval p.MUDr. Pindeš. Po horkém dnu jsme strávili příjemný večer a poseděli v přátelské atmosféře. Opět bych chtěl poděkovat za stálou péči jak p. vrchnímu starostovi Stumpfovi, tak panu Birkemu a Schwansemu. Zvláštní poděkování patří pí Buhlové, kterou jsme doslova mordovali svými žádostmi o překlad. Vydržela.

Při návratu jsme opět procházeli starým městem, přešli most, který překlenoval dálnici a řeku s loďkami. U starého kamenného mostu jsme si prohlíželi sochy a staré nápisy. Sochy měly na rozdíl od mnoha našich i hlavy a ruce.

V neděli ráno jsme se zúčastnili slavnostní mše v klášterním kostele sv. Antona. A zase mne překvapili mladí muzikanti, kteří před mší i po ní zahráli několik skladeb vážné hudby. A hráli pěkně. Kostel byl zaplněn do posledního místa. O tom, že tomu tak nebylo ojediněle svědčila skutečnost, že při svatém přijímání podávali hostie dva kněží. Prakticky všem, kromě nás. Trochu jsem si připadal provinile. Po mši jsme přešli do slavnostního sálu staré radnice. Obdivovali jsme umění starých mistrů, kteří radnici nevyzdobili jen zvenčí, ale i uvnitř. Na pódiu hráli umělci z Ukrajiny, Ruska a Běloruska, se kterými jsem se potom setkal. Po stranách seděli bývalí Broumováci v broumovských krojích, což bylo velmi dojemné, za

námi městská rada a zastupitelé, v předních lavicích čestní hosté. Před podpisem smlouvy byl našemu starostovi představen starosta italského partnerského města Rovereta a bývalého východoněmeckého partnerského města Pössnecku.

Dr. Pindeš nás upozornil, že hostitelé budou zpívat hymnu a že bychom se neměli nechat zahanbit. "No, to jsem zvědav!" pomyslel jsem si. Franta Horných nás upozorňoval, abychom se příliš nerozespívali a nepokračovali "Nad Tatrou sa blýska". Pak to přišlo. Po mnoha letech jsem nahlas zpíval českou hymnu. Zpívali jsme všichni, a protože nemám hudební "hluch", s uspokojením jsem konstatoval, že to bylo dobré. Znovu jsem si uvědomil, jak krásnou hymnu máme a příjemně mě mrazilo. Malý trapas nastal, když hudebníci pokračovali „Nad Tatrou sa blýska“- nyní již slovenskou hymnou. Zarytě jsme mlčeli, nehnuce brvou. Ostatní se asi divili, proč trucujeme. Pak se to vysvětlilo. Zůstali jsme všichni stát, neboť se hrála hymna našich sousedů. Pak zpívali Němci. Moc hezky. Požádal jsem pí. Buhlovou o text německé hymny, neboť naši hostitelé měli k dispozici překlad naší hymny a věděli, o čem pějeme. Následovaly oficiality a podpisy. V proslovech se znovu hovořilo o budoucnosti, o společné Evropě, o navazování přátelství a o spolupráci. „Škoda jen, že to není o kousek blíž“, říkal jsem si.

Po obědě v klenuté jizbě radnice, při kterém se podávalo pečené vepřové (výborně kořeněné), zelí a typický bavorský knedlík, jsme nasedli do autobusu k návštěvě městečka Iphofenu (asi 80 km) a zámku Weissenstein. Projížděli jsme krásnou krajinou, plnou lesů a vinic. Zámek Weissenstein byl vystavěn kurfiřtem. Nádherná stavba, na které se podílel jeden z rodiny Dientzenhoferů. Vída, jak je Země malá. Po prohlídce části zámku proslulého koncerty a dnes soukromého majetku dědiců (von Schönbornů), jsme prošli okolo parku a jeli do Iphofenu. Iphofenská vína jsou proslulá široko daleko, a dokonce jsou dodávána i na dvůr anglické královny.

Před branami města už na nás čekali. Přivítala nás paní Behringerová a překvapila nás, že přečetla uvítací projev v češtině, což bylo velmi pozorné. Čeština je náročný jazyk a muselo to pro ní být velmi obtížné, takže se nakonec ocitla v takových rozpacích, že se i vrchního starosty Forch-heimu zeptala, jestli rozumí německy.

Společný smích okamžitě přinesl dobrou náladu. Přivítaly nás i dvě starší dámy, učitelky v důchodu, které pocházely z Jetřichova a Vižňova. Milé dámy, které se k nám hlásily a zajímaly se o Broumov a jeho okolí. Na radnici jsme byli přivítáni p. starostou. Seznámil nás s historií města (asi 2800 obyvatel) a když hovořil o jeho příjmech, tiše jsme mu záviděli. Město vlastní stovky hektarů lesa a vinic, které společně s podporou velké stavební firmy KNAUF jsou takovým přínosem, že město během několika let vybudovalo a opravilo komunikace a pro občany dělá, na co si vzpomenu. Malé městečko plné restaurací a vinných sklepů má také 7 kostelů. A zase všude upraveno, květiny. Žádná zákoutí s odpadky. Už si začínám myslet, že ty tašky s domácím odpadem jsou pouze broumovská specialita. Snad jen do doby, než budou roznašeči chyceni a pokutováni.

Byli jsme pohoštěni vínem- jak jinak, byli jsme ve vinařské oblasti- a zapsali jsme se do kroniky. Poté jsme přešli do jednoho z vinných sklepů. Zde nám byla podána večeře spojená s ochutnávkou franckých vín a doplněná odborným výkladem. Sklípek připomínal kdysi vinárnu Městského hotelu, ale byl asi 3x větší. Pondělí bylo dnem návratu. Připomněl jsem, že je nejvyšší čas, neboť se praví, že ryba a host třetím dnem smrdí a po rozloučení a společném fotografování jsme se vydali domů.

I když jsem již ve Forchheimu byl a moc se mně jet nechtělo, nelitoval jsem. Jsem přesvědčen, že

navázané kontakty i přátelství mohou pro nás v budoucnu hodně znamenat. Vezměte si jen, co stojí reklama. Na reklamu pro rozvoj turistického ruchu musejí města vynaložit spousty peněz, chtějí-li se dostat do podvědomí budoucích návštěvníků. My Broumováci máme obrovskou výhodu, kterou ještě zřejmě plně nevyužíváme. Po světě, v Evropě a tedy také v Německu žijí lidé, kteří k našemu městu mají vřelý vztah. Je zapotřebí tohoto vztahu využít a vytvořit podmínky k tomu, aby se nejen oni, ale i další návštěvníci u nás cítili co nejlépe, aby o tom vyprávěli dalším a rádi se sem vraceli.

Také Vy, budete-li někdy cestovat Bavorskem, zařaďte do svého cestovního plánu i návštěvu Forchheimu. Město leží kousek od Norimberka. Je krásné a má Vám co nabídnout. Jistě nebudete litovat. V infocentru na radnici Vám poradí a pomohou.

Ještě jednou všem forchheimským i bývalým broumovským díky za jejich zájem i péči a na shledanou.

Arnošt Obst

Ohlédnutí za Broumovským Bystřením 2002

V průběhu dvou krásných letních měsíců letošních prázdnin se v Heřmánkovicích, poněkud ve skrytu jiných významnějších aktivit, odbývalo Broumovské Bystření. Historická budova bývalé fary v těsném sousedství kostela Všech svatých ožila na dva měsíce nebývalým ruchem i pracovní činností. Broumovské Collegium pro arte antiqua tu hostilo celkem téměř sedmdesát mladých lidí z Čech, Moravy i blízkého či vzdáleného zahraničí, kteří se mohli v čtrnáctidenních pobytových blocích věnovat nejen manuální práci při obnově dlouho nevyužívané památky, ale také proniknout do teoretické podstaty ochrany a revitalizace kulturního dědictví.

První cyklus prázdninového pobytu, nazvaný Architektura – zastávka v čase, si vzal za úkol zmapovat možnosti přístupů k poznání a dokumentaci nemovitého památkového dědictví. Vedle pracovníků Památkového ústavu se role lektora ujal například zkušený zeměměřič či předseda Sdružení ochránců památek východních Čech. Důležitou součástí všech cyklů pak byly terénní exkurze mapující stav památek v krajině a dokumentující možnosti přístupů k jejich obnově.

Druhý díl Broumovského Bystření byl věnován hudebnímu umění. Jak již název napovídá – Hudba krajiny a v krajině – snažili se organizátoři navázat na svoje dlouholeté zkušenosti s oživováním hudebních památek z našich archivů a jejich navrácením do běžného života. Vnější projevem tohoto snažení byla právě procesí se zpěvem a hudbou po tradičních poutních cestách, tak jak je Collegium s partnery nabízelo formou Májových procesí v minulých letech. Hlavním garantem odborné části byl hudebník, badatel a muzikolog pan Michael Pospíšil, který dovedl účastníky, často disponujícími jen s opravdu elementárními hudebními dovednostmi, strhnout při studijní a zkuškové práci skutečně k výbornému výkonu. Ten mohlo ocenit početné publikum při závěrečném koncertu 28. července v podmanivém prostředí renesančního kostelíka ve Zdoňově. Hudba však nebyla nahlížena jen ze svojí praktické stránky. Podvečerní teoretické exkurzy byly vedeny obloukem od uložení památek, čtení notace, archivní praxi až po otázky soudobé interpretační praxe. Nadšením, slibující mnoho do budoucna, vyvolala ředitelka náchodského Okresního archivu paní Baštecká prezentací dochovaných materiálů týkajících se žakovských her benediktinského

gymnázia v Broumově. Tento objev zaval v hlavách organizátorů i účastníků ihned příležitost k plánování speciální dílny věnující se praktickému oživení tohoto cenného pramenného materiálu. V příštích letech se tedy Heřmánkovice mají na co těšit.

Dva týdny druhého prázdninového měsíce vyplnil třetí cyklus Broumovského Bystření nazvaný Zapadlými cestami minulosti. Auditorium přednášejících tentokrát vyplnili odborníci věnující se krajině ze všech možných úhlů pohledu. Vedle historiků, seznamujících například s historickými koncepty komponované krajiny a ovlivňující například zřejmě i lokalizaci zdejších kostelů, přednášel v Heřmánkovicích krajinný ekolog, literární historik, filmový režisér nebo milec starých a vzácných stromů. Zdánlivě nesourodá snůška námětů a přístupů však v celkovém obraze vytvořila zajímavou mozaiku lidského pojetí krajiny a její funkce. Od přísně účelového hospodářsko-ekonomického vnímání až po estetizující pohledy podněcující literáty či filmaře.

Symbolickou tečkou za třemi cykly bylo večerní přemítání s evangelickým duchovním Michalem Kittou nad smyslem a zdroji motivace práce člověka pro krajinu v dnešních, oproti minulosti značně změněných, sociálních, kulturních a ekonomických podmínkách.

Epilog Broumovského Bystření na bývalé faře v Heřmánkovicích patřil závěrem prázdnin dětem z Dětského uměleckého bratrstva DUB. Této věkové kategorii je sice přemíra dospěláckého mudrování z duše protivná, o to více se program točil kolem praktických dovedností. Otloukání cihel, míchání a vožení malty, pomoc při zdění nebo drobných tesařských a truhlářských pracích se stala – ku podivu oblíbenou – částí programu pomalu končících prázdnin. V letošním roce se podařilo také výrazněji oslovit i místní mladé pomocníky, a tak na obnově fary i na doprovodných programech čile participovali mladí lidé například z Křinic, Olivětína či domáci z Heřmánkovic.

Samozřejmě, že nejen prací a studiem živ je mladý člověk. A tak celé prázdniny provázelo Broumovské Bystření koupání, výlety na kolech do krajiny a do skal, návštěva podniků Broumovského kulturního léta, pohostinství pro výtvarníky a umělce ve farní stodole v rámci Týdne pro broumovské stodoly a spousta dalších příjemných událostí. Účastníci si odváželi do svých domovů pocit, že Broumovsko je prázdninový „Roh hojnosti“ nabízející nejen nová přátelství, zážitky a užitečně prožitý prázdninový čas, ale také umožňující důvěrné přilnutí ke krajině a jejím lidem. A to bylo také hlavním záměrem organizátorů – umožnit získat vztah, přilnout a vrátit se. Ne nadarmo tu několik hochů a dívek zanechalo svoje srdce nějak pevněji ... Z těchto pocitů se potom snadno rodí nápady, myšlenky a plány pro další zajímavé – a třeba i životní - projekty v krásné krajině Broumova.

Celý, téměř dvouměsíční maraton, Broumovského Bystření by ale nebyl možný bez pomoci a péče dalších partnerů. Tím nejspolehlivějším se stala obec Heřmánkovice, jejíž starostka Ludmila Jansová již druhý rok vydatně podporuje zapůjčením kulturního domu s kuchyňským a hygienickým provozem akce konané v bývalé faře. S finanční pomocí přispěchalo město Broumov i Krajský úřad v Hradci Králové, materiálovou podporu poskytlo Středisko volného času Ulita v Broumově a o zprostředkování zahraničních dobrovolníků se zasloužil INEX – Sdružení dobrovolných aktivit. Těmto všem – a samozřejmě řadě dalších nejmenovaných pomocníků i mladým dobrovolníkům patří upřímný dík.

Mojmír Poláček

Návrat domů

V roce 1938 otiskl učitel a regionální spisovatel Rudolf Tinzmann (1884-1940) v publikaci k 50. výročí Společenstva hostinských a výčepníků vzpomínky na starý Broumov na konci 19. století. Uveřejňujeme překlad části vyprávění, zajímavého pro poznání kulturní historie a historického místopisu města.

Po cestě z nádraží přes Floriánské náměstí zaujímám místo u okna zmodernizovaného a nově pojmenovaného Hotelu Birke. (Dnes hotel Praha). S bývalým Keiblovým hostincem odešli na věčnost také všichni někdejší veselí pijáci i se svým hostinským. Svě plzeňské pivo a víno pila u Keibla městské honorace. Velmi mnohé láhvi byl tady zlomen krk! V šumivé radosti ze života a v pohodě onoho času lidé žili klidně, patriarchálně, ještě na sebe tak nespěchali.

Hostem tu býval také starý pan major Winter, který sloužil, jak se říkalo, od píky, než to dotáhl až na oficíra. Zúčastnil se bojů u Magenta a Solferina v Itálii. Jako bych před sebou viděl sedět starého válečníka s černou páskou na scházejícím oku! Jednou se veselí hosté majora zeptali, jestli viděl také onu proslulou Sixtinskou kapli, na což jim bylo odpovězeno: „Ano, hrála nádherně!“ (Německé Kapelle odpovídá českému kaple i kapela).

Vracím se pohledem na náměstí. Nenacházím již kamennou kašnu, také ne ohrazenou vodní nádrž, zato objevuji nově založené hezké květinový záhony. A potom pátrám po stranách náměstí po oněch domech, které pro mne tehdy měly zvláštní význam - byly v nich umístěny obchody: U kupce Fischera jsem si často kupoval bonbony a cukrátky - ano, tehdy bylo ještě možné něco dostat za pouhý jeden krejcar! Po sněžení obsahu bylo nutné ještě pečlivě olízt slaměný papír, z něhož byl kornout stočen. Oblíbená byla i tak zvaná studentská potrava, což byla směs z mandlí, rozinek a třtinového cukru. K Fischerovi přicházeli jako dobří zákazníci rovněž milovníci lihových nápojů, ve městě všeobecně známá a všudypřítomná dvojice, vynikající svými fialovými nosy, svědectvími o dlouhodobém a častém prolévání stále žíznivých hrdel. Oba mužové byli zaměstnáni u obce jako dělníci a přivydělávali si prodejem raků a chytáním střevlí a grundlí. Někdy donesli i pstruhy, které uměli šikovně lapat do ruky, nebo šli nachytat žáby. Žabí stehýnka se dobře prodávala na Velikonoce, jedl se k nim „polní salát“ z lociky nasbírané na strništích; býval připravován s máslem, slaninou a octem. V krámech s kořalkami bylo možné konat zajímavé studie příslušníků „spirituelního bratrstva“, jež by mnohému malíři mohli dobře posloužit jako modely. Ke Kasetzkému (později Tölgovo lahůdkářství) zase bylo možné dojít pro kuřácké náčiní, buď pro sebe - k prvním nebo opakovaným experimentům -, nebo pro otce či pro oblíbeného učitele; poslednímu pro za tzv. ševcovský tolar - měděný čtyřkrejcar, na němž často nebyla již rozeznatelná ražba, šňupacího tabáku. Kasetzký byl muž bedlivý a většinou se nezapomněl otázat: Pro koho to máš, hochu?

Do Hotelu Jarosch (Městského hotelu) jsem často chodil pro pivo, u perníkáře Herzoga (později cukrárna a kavárna Herzog) jsem kupoval sladový cukr. U Matthiase Sindermana zase byly ke koupi měděné kapsle, patrony do flobertky a střelný prach..

Na radniční straně jsem přede dveřmi s broušenými skleněnými výplněmi nového, moderního vchodu do Městského divadla, vzpomínal na dny, kdy matka a sestra, spolu s jinými ochotníky, jakým byl na příklad hrnčířský mistr Franz Engler, nápadný svými černými kadeřemi, nezapomenutelný představitel Schillerova Karla Moora, nebo neúnavná „matka divadla“ slečna Cecilie Mazura, stejně zdatná jako herečka i jako ředitelka, tady stáli na prknech, která znamenají svět. Na úspěšných představeních se svými výkony

podílela i Schrollova kapela. Ještě nebylo ani elektrické osvětlení, jeviště osvětlovaly jen petrolejové lampy, často zlobící, když čadily nebo jim spadl cylindr. Nebylo ani topení ani železná opona; přesto byli všichni spokojeni a umění mělo své nadšené diváky. Byla to kouzelná chvíle, když jste tak nedočkavě seděli nebo stáli v hledišti, muzikanti ladili své nástroje, potom zaznělo znamení zvonku, hudba spustila hbitý pochod, a po dalším zazvonění stará opona, namalovaná náhodským malířem Šrůtkem, se s šuměním vznesla a vlna studeného vzduchu zavanula na diváky, přinesla vůni líčidel, pudru a parfémů a představení začalo. Jednou jsem dokonce i já stál na jevišti v živém obraze Synové Rakouska ve válce a míru. Jaká nezapomenutelná událost! Také na představeních cestujících kočovných divadelní společností jsem nikdy nechyběl.

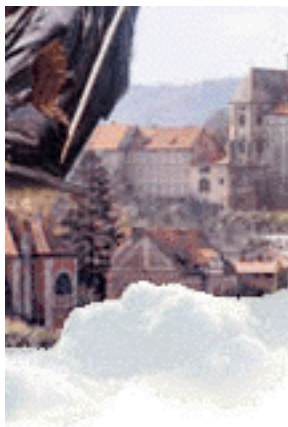
Při pohledu na druhou stranu si vzpomínám na dnes již neexistující Hotel Leo (později biograf). Jak často pronikla silná vůně smažené cibulky až ven na náměstí, k nosům labužníků, a zvěděla je k návštěvě restaurace! Starý Leo jim rozuměl, znal své lidi. A tady byl Schoeplův dům. Ve výklenku po straně vchodu (*broumovsky se těmto pro město charakteristickým nikám se sedátky říkalo Schneke*) seděl, když navštívil svůj starý domov, básník Oskar Teuber, autor oblíbených klášterních příběhů „V křížové chodbě“, „Resurrexit“ a mnoha jiných, vydavatel vídeňských novin Fremdenblatt, vyznamenaný mnoha řády, které nosil v miniaturní provedení na klopě na levé straně prsou.

Číšník přinášel jídlo a musel jsem přerušit své rozjímání. Sotva jsem ale byl obsloužen, putovaly mé pohledy a vzpomínky zase na náměstí. Viděl jsem se na jarmarku. Již mnoho dní předem jsem si tenkrát lámával hlavu nad tím, jaké skvělé věci bych si mohl koupit za čtyřkrejcar nebo, jestliže jsem byl hodně odvážný, snad i dokonce za stříbrný šesták. Když potom přišel ten velký den, měl jsem sestaven celý seznam možností: turecký med, kyselá okurky (zelinář Maschek nabízel okurky ve velké kádi, z níž bylo možno si jako přídatek nabrat i trochu láku. Všichni hoši této vymoženosti využili, chtěli také okusit tu palčivou chuť, a nikomu nevadilo, že všichni používali týž plecháček), sladové pokroutky, oblíbené marinované ryby v dřevěných soudečcích, sněhové pusinky, lékořicové cukrové tyčinky. Ano, dětský žaludek snese mnoho! Někdy ovšem všechno nesnesl, a skvělý požitek se pak změnil v nevolnost.

Byly zde boudy s oblečením, látkami, krajkami, obuví, o klempířském zboží nemluvě. Vystaveno bylo mnoho obrazů, pověšených na šňůře mezi průčelím radnice a divadla. Byly na nich scény s lovů na vlky a medvědy, podobizny císaře a korunního páru, Svatého otce, Krista, světců, Čtrnácti svatých pomocníků, Boží požehnání, obrazy válek. U vodotrysku bylo možno vyslechnout kramářské písně - morytáty - jako doprovod k předváděným zobrazením strašlivých mordů, či obdivovat čerta ve vodou naplněné rouře, tak zvaného karteziánského potápěče, (*nazvaného tak podle karteziánským filozofem Descartem popsané mořské obludy*), ve skutečnosti jakousi dutou figuru, která po nasátí vodou klesala a po nafouknutí vzduchem se vynořovala nad hladinu, jak jsme potom byli ve škole poučeni. Provozovatelem atrakce byl nějaký Müller z Trutnova. To on mačkal na měchýř, který byl propojen s figurou a vyvolával tak dojem jejího pohybu. Müller také prodával planety - cedule s proroctvími budoucnosti.

Na všelico mám jiný názor...

Paní JUDr. Libuše Růčková se narodila v Broumově. Na Broumovsku má své kořeny a cítí k tomuto

kraji pevná pouta. Je vdaná a má dvě dcery. Do zastupitelstva města byla zvolena v roce 1998, kdy po prvé kandidovala. O svém zvolení sama říká: „Pro mne to byla nečekaná zkušenost. Byla jsem tím stavem věcí úplně zaskočená. Předpokládala jsem, že když funkci někdo nemá jako stranický úkol, že ji dělá se zájmem....“

Byla byste ochotna přijmout po volbách funkci starostky, i když byste tím dala v šanc své místo ve firmě svého manžela a šla zřejmě do horšího?

Tím, že jsem na prvním místě kandidátky, dávám najevo, že jsem připravená, pokud bude po volbách shoda zastupitelů, jít na funkci starostky nebo místostarostky, ale nikoli za každou cenu. Tyto funkce obnáší především práci a tu je možné dělat jedině v případě, že se podaří dát po volbách dohromady tým. Myslím tým širší než je pouze rada města. Tým lidí, tvořených zastupiteli, kteří mají skutečně zájem věnovat záležitostem města víc, než tři hodiny jednou za dva měsíce a jsou ochotni se do práce zapojit.

Máte pocit, že svůj ženský instinkt a vysokou citlivost vůči lidem budete ve své další politické kariéře schopna využít v diplomatických politických jednáních?

Od roku 1989 nebyla v radě města žena. To o něčem vypovídá. Pokud diplomatická jednání znamenají, že si neřekneme pravdu nebo že se tváříme přátelsky, i když si ve skutečnosti myslíme něco jiného, to mi dělá obtíže. Myslím si, že víceméně každý ví, na čem se mnou je. Jestli to je vždycky dobře, nevím, ale já mám takovouhle povahu. A jestliže pokládám za důležité některou záležitost v zastupitelstvu komentovat nebo se na ni zeptat, tak to udělám. Ale vůbec to neznamena, že vždycky řeknu všechno, co si myslím. To by bylo možná teprve překvapení, kdybych to dělala.

Pokud potřebuji někoho získat na svou stranu, nejprve přemýšlím o jeho názoru a pak udělám všechno pro to, abych ho přetáhla na podporu svého stanoviska. Dokážu však pochopit i to, že nenajdeme společný názor a pak - mluvíme teď úplně obecně - pokud to není otázka života a smrti a řešení nějaké třeba popovodňové situace, ta věc může klidně i počkat, až se nějaká širší dohoda nebo shodný názor najde. Věřím, že základem jednání je určité umění vcítit se do druhého člověka a nesnažit se za každou cenu ho třeba urazit nebo ponížit. Ale jestliže je nutné otevřeně říct, že ten druhý to nedělá dobře, nebo je to třeba dělat jinak, nezbyvá než to říct.

Nedávno upozorňoval v našem rozhovoru krajský radní Ing. Pěnkava, že město jako centrum malého okresu bude potřebovat daleko více peněz než dosud. Jak může starosta pro město více peněz získat?

Víc peněz může být k dispozici ihned, když se s nimi bude lépe hospodařit. Což například znamená, že když je projekt nebo nápad předlážit Malé náměstí v Broumově, pak někdo nabídky firem odborně rozebere a prověří, jestli tam jsou zahrnuty všechny materiály a všechny položky, které jsou opravdu potřebné. Také je potřeba lépe hlídat provedení prací, odstranění vad, které se projeví v záruční době. Dále si myslím, že musí dojít k diskusi, co ve městě chceme. Z toho by měl vzejít projekt a na základě projektu lze shánět peníze.

Takže za prvé, snažit se lépe hlídat hospodaření s finančními prostředky, které jsou k dispozici. Pokud jde o získávání dalších finančních prostředků, domnívám se, že v uplynulém volebním období se dělalo málo pro to, aby byly připravovány projekty, které by umožnily získávat finance třeba z předstupních fondů

Evropské unie a dalších. Připravít takovéto projekty znamená ujasnit si, co jako město, co jako občané města očekáváme, na čem máme zájem. Aby to nebyly projekty, které vzniknou v hlavách úzké skupiny lidí a nebudou ostatními občany akceptovány. Dát dohromady takovýto projekt není záležitost několika měsíců. Zvláště v případě, kdy je potřebná širší shoda v rámci celého města.

Na městě neleží nikde projekty, které by umožnily další politické sestavě výhled získávání prostředků?
Musím říct, že za celé uplynulé čtyřleté období nebyla v rámci zastupitelstva vedena diskuse a ani nebyly podávány informace o tom, co by bylo možné realizovat a co se připravuje s výhledem na nové volební období. Za celé čtyřleté volební období nikdo neinformoval o tom, že by se třeba v rámci „Svazku měst a obcí“ nějaký podobný projekt chystal. Existuje pouze, myslím že se to jmenuje „Integrovaný projekt rozvoje Broumova“, ale tam jsou bohužel čísla z roku 1991. Nevím, že by se s ním po celé volební období nějakým způsobem pracovalo. Teď se teprve začíná přes „Svazek měst a obcí“ dávat něco dohromady. Avšak zase nejsem vůbec informovaná v jakém rozsahu, protože ty informace nemáme. Pracuje na tom Královehradecká rozvojová agentura ve spolupráci se „Svazkem měst a obcí“, není to zakázka pouze města. Podle mne nelze město vést bez jakéhosi výhledu, bez plánu. A jak to pak vypadá, to si může udělat obrázek každý sám. Myslím si, že takto fungovalo město nejenom v uplynulých čtyřech letech, ale možná uplynulých 12 let. Od ročního rozpočtu k ročnímu rozpočtu.

Představte si, že máme po volbách a takovýto materiál bychom potřebovali vytvořit. Co byste od něj očekávala?

Čekala bych, že takováto koncepce dá odpověď na to, jakým způsobem je možné v Broumově řešit nezaměstnanost. Čekala bych náměty, jak by bylo možné posílit kupní sílu obyvatelstva, to znamená, jestli je reálné očekávat zavedení nějaké nové výroby a v jakém směru by se ta výroba mohla ubírat. Z toho by vyplynulo, v jaké oblasti shánět možného investora. Pak bych čekala odpověď na to, jak řešit problematiku romské populace, u které jsou v současné době ty nejproblematictější momenty, které je nutné s výhledem několika málo let řešit. Na základě takové koncepce a návrhů řešení bych předpokládala následnou diskusi v rámci zastupitelstva, s podnikateli a s co nejširší veřejností. Z ní by teprve vyplynuly konkrétní kroky.

Také si myslím, že při úvahách o předpokládaném rozvoji území Broumova by bylo dobře se smířit s tím, že Broumovsko leží v chráněné krajinné oblasti, že nemáme za zády žádnou Spolanu, a snažit se najít shodu i se Správou ChKO. Přestat ji brát jako nepřítele Broumovského výběžku číslo jedna. Žijeme v relativně čistém prostředí. Stát má zájem na tom, aby toto prostředí bylo chráněné, a tak jako plní úkoly svěřené zákonem stavební úřady, zrovna tak tyto úkoly plní Správa ChKO. Dalším důvodem začít se Správou ChKO spolupracovat je skutečnost, že v rámci EU jsou území, která se nacházejí v chráněných oblastech, brána jako ta, která potřebují podporu. Právě proto, že podnikání tam má svá omezení. Proto je možné na projekty, které jsou vypracovány pro chráněná území, získávat další finanční prostředky.

Nedávno jste byla pár dní na stáži v Anglii. Viděla jste, jak tam funguje ochrana krajiny. Bude třeba po případném vstupu do EU změnit postoj k ochraně krajiny?

Z Velké Británie a především z Walesu jsem si přinesla jeden poznatek. Pokud jde o farmáře nebo

podnikatele, jejich postoj k ochraně přírody je tam více méně stejný jako u nás. To znamená, že i oni mají samozřejmě prvořadý zájem být úspěšní ve své podnikatelské činnosti. Ale co je jiné, že tam už státní správa a částečně i ekologové došli k tomu, že pokud má dojít ke shodě mezi podnikatelskými subjekty a ochranou přírody, je nutné si nejdřív vzájemně sdělit, co je důležité pro podnikatele, co je důležité pro ochranu přírody, a snažit se hledat shodu. To je jiné než u nás. Oni dokonce vzájemnou shodu preferují a čekají, až k ní dojdou. Problém se neřeší, pokud není možné dosáhnout shody. Nejsm si jistá, zda je možné tyto principy uplatnit u nás. Protože zatím všichni na všechno spěcháme, doháníme zpoždění, které u nás nastalo, a tím máme málo času na vzájemnou diskusi a vzájemné objasňování si názorů a na hledání shody.

Vraťme se k romské komunitě, o které jste již hovořila. Co jako představitelka města nebo na vedoucí pozici v městě pro ni můžete udělat?

Myslím si, že problém Romů je v mnohém stejný jako problém řady jiných občanů. To je problém nezaměstnanosti. Takže pokud se mají řešit problémy Romů, bylo by dobré získat pro ně pracovní uplatnění odpovídající jejich kvalifikaci tak, aby se mohli oddělit ti, kteří chtějí pracovat, a ti, kteří chtějí žít ze sociálních dávek, případně pouze z podpor v nezaměstnanosti. Protože pokud bude většinová společnost vnímat Romy pouze podle toho, že pobírají sociální dávky, nebude vzájemný pohled příznivý. Dále si myslím, že mají-li Romové pro ně specifické zájmy, je nutné, aby se především sami na nich shodli. Pak by mohlo dojít ke vzájemné diskusi mezi Romy a těmi, kdo mohou tyto jejich problémy řešit. Popřípadě i se zastupitelstvem. S tím, že i Romové by měli být připraveni vnímat názory většinové populace a to, co od nich většinová populace očekává. Pokud sami mezi sebou nedokáží dojít k nějakému závěru stran svých očekávání, bylo by možné, aby tomu město napomohlo. Moje představa je, že by bylo dobře jednat s představiteli jednotlivých velkých rodin, které na Broumovsku žily již třeba v šedesátých letech, a s těmito jednotlivými zástupci se pokusit jednat.

Jak se díváte na možnosti rozvoje turistiky, podpory nových výroby a otevírání nových výroben?

Pokud jde o turistický ruch, myslím, že nejdříve je třeba ujasnit, co vlastně turistickým ruchem rozumíme. Jestli to je jednodenní turistika, tzn. turisté zaparkují na parkovišti pod kostelem a jdou se podívat na klášter a zase odjedou. Nebo se bude po Broumově pohybovat takové množství lidí, jak to je v některých dnech třeba v Adršpašských skalách. Tady by bylo asi dobře hledat nějaké řešení mezi oběma extrémů. A když se řekne podpora turistiky, tak se ptám „A co to je konkrétně?“. Jsou to samozřejmě mapy, cyklistické stezky, ale znamená to také, že si turisté mají kam odskočit na toaletu. Myslím si, že to je spousta drobné práce, drobných projektů, služeb. A je to i základní věc, a tou je uklizené město, město, které nemá zákoutí, kde se povalují cihly, kde se povalují neuklizené odpadky, kde rostou kopřivy. To nepotřebuje moc peněz, chce to jen zájem a práci. Zde by mohlo sehrát organizační roli město. Pokud jde o služby pro turisty, základem je snaha a úsilí jednotlivců.

Nové výroby. Psali jsme kdysi o nabídkách ekologicky čistých výroby pro broumovské podnikatele. Myslíte si, že by město mohlo nějak pomoci podpořit takovéto projekty?

Určitě může tím, že bude mít připravený pozemek, ke kterému budou přivedeny sítě. Jakmile investor přijde

a zástupce města ho začne provázet a víceméně náhodně nabízet, kde by se jeho výroba mohla umístit, to při nejmenším nevzbuzuje dobrý dojem. Takže by město mělo být připravené. Na městském úřadě by měl být pracovník, samozřejmě to není práce na celý úvazek, který má k dispozici základní informace, dokáže je sdělit a nabídnout pomoc.

Pokud jde o získávání potenciálních investorů či nových projektů městem, jsem trochu skeptická. Před dvěma lety byl v zastupitelstvu ředitel Úřadu práce a sdělil strukturu nezaměstnanosti na Broumovsku. Že se jedná o nezaměstnanost lidí, kteří mají nižší kvalifikaci. Takže tam si myslím, že by se nejdřív musela ve spolupráci s ÚP vytáhnout čísla, jak to vlastně se strukturou nezaměstnanosti na Broumovsku je. Tehdy ředitel Úřadu práce řekl, že i kdyby přišel investor, který by nabízel konkrétní práci, mohl by narazit na to, že nesežene kvalifikované lidi.

Jaký je váš názor na možnosti ovlivňování na poli kultury a práce nezávislých občanských aktivit, které jsou zde na Broumovsku, zdá se, docela čilé.

Myslím, že při nejmenším nezbývá, než se snažit hledat kulturní aktivity, akce, které lidi přitáhnou. Město by mělo najít cestu, jak podporovat jednotlivé organizátory koncepčně, nejen jednorázově. Když někdo požádá o slevu na nájem, jednou se sleva dá, jindy se nedá. Tím nastává trochu chaos. A jestli město samo nemá na to něco uspořádat, o to větší prostor by mělo dát těm, kdo s podobnou aktivitou přijdou. Tím samozřejmě narážím na „Týden pro Broumovské kostely“ nebo na akce pořádané Centrem Broumov. Chceme-li podporovat turistický ruch, myslím, že od června do září jsou čtyři varhanní koncerty organizované městem málo. Je třeba počítat s tím, že i turisté by se odpoledne či večer šli někam podívat. Chci také říct, že pro mne jsou aktivity kteréhokoli spolku lidí, když to je jejich zájem, za kterým jdou, navíc když se k tomu snaží přitáhnout další lidi z Broumova nebo uspořádat něco, kam i ostatní občané a třeba i turisté můžou přijít, zcela rovnocenné s akcemi pořádanými městem. A zde je zase ponaučení z Velké Británie. Tam ten, kdo nemá čas se práce nezávislých občanských sdružení osobně zúčastnit, alespoň na jejich aktivity přispívá finančně. Bez toho by tam člověk ve společnosti neobstál.

V rámci připravovaného vstupu do EU a v důsledku geografické polohy Broumova je zajímavý význam mezinárodní spolupráce. Jste připravena jako představitelka města, spolu s dalšími osobnostmi, které zde máme, uvést náš region do Evropy?

Protože k našemu případnému vstupu do EU se předpokládá uspořádání referenda, musí se občané nejdříve pro vstup do EU vyjádřit. Vstup do EU za nás na jednu stranu nic nevyřeší. Je však pravda, že třeba v rámci projektů podporovaných EU, by Broumovsko díky své poloze a existenci chráněné krajinné oblasti mohlo čerpat z EU i finanční prostředky.

Hlavní úlohou města tedy je chystat projekty. Ale protože mám dojem, že mezi lidmi je trošku váhání, pokud jde o vstup do EU, bylo by dobře, udělat něco i pro informovanost občanů. Také proto, že si málokdo uvědomuje, že to, jak EU postupně vznikla, je i důsledkem poučení z II. světové války. To není snaha spojit kontinent jenom hospodářsky. V základu je snaha vyrovnávat sociální rozdíly mezi oblastmi v Evropě. Bohatými a chudými. Člověk, který není zrovna levicově naladěný, by se na to mohl asi dívat jinak. Ale na druhou stranu, kdo je obeznámený s příčinami konfliktů v Evropě ve 20. století, bude mít někde v hloubi duše pro vyrovnávání sociálních rozdílů oblastí pochopení.

Jste dostatečně silná na to, abyste s týmem lidí, které určí volební výsledky, a s dalšími, které k tomu přizvete, dokázala za čtyři roky předat město na úrovni o dvě patra výš, než byste ho dneska mohla převzít?

Jsem člověk, který je zvyklý, možná teď nechci říct pochybovat, ale pořád zvažovat, porovnávat. To se týká i pohledu na realitu Broumova, ke kterému jsem dospěla a otázky, zda-li je jediný správný. Ale když jsem viděla postupy a způsoby projednávání městských záležitostí dosud, tak mi nezbyvá, než to zkusit a snažit se o tom, že můj pohled je správný, přesvědčit voliče, snažit se o něm přesvědčit i své možné partnery. A po případném zvolení dokázat, že to jde.

Sama sebou jste si jistá?

Ano.

Upřímně Vám děkuji za rozhovor.

rozmlouval Ing. Jindřich Horkel

Broumovské bystření 2002 mýma očima

*aneb poděkování panu Poláčkovi
za neopakovatelné prázdniny*

Prázdniny skončily a já mohu s jistotou říci, že byly plné zážitků, nových přátel a příjemných chvil. Část jsem jich totiž strávila na faře v Heřmánkovicích na akci Broumovské bystření 2002. Přiznávám, že jsem měla před začátkem strach, jací lidé se tam sejdou, jaký bude program ... Ale lepší to opravdu být nemohlo. Posuďte sami – zajímavá práce při obnově fary, poutavé přednášky a semináře, koupání v nedalekém rybníku, výlety do skal a nejen tam, večerní muzicírování... A lidé? Po necelých čtrnácti dnech, které jsem s nimi strávila, jsem měla pocit, že je znám odjakživa a vím, že se mi po nich bude stýskat, a už se nemohu dočkat příštích prázdnin.

A za to všechno patří dík především panu Poláčkovi. Dokázal na Broumovsko pozvat kvalitní přednášející a umělce, a tím i přilákat spoustu mladých lidí nejen z ČR, kteří se sem budou rádi vracet.

Hana Rambousková, studentka Gymnázia v Broumově

GURU – CUP 2002 DOK Hronov 1.9.2002

Tuto neděli se konal další turnaj GURU-CUP 2002.

Nejprve musím poděkovat všem sponzorům, bez kterých by se tento turnaj nemohl konat.

Jsou to „**ČEKO Broumov**“, „**Green Pub u Dolní brány Broumov**“, „**Pivovar Olivětín**“ Shejbal František

Náhod" a stavební firma „A JE TO".

Turnaj proběhl dne 1. září v Bowlingovém centru v Hronově.

Překvapením pro mne bylo to, že se mi opět podařilo turnaj do posledního místečka obsadit. Proti minulému turnaji výkony šly opět nahoru, někteří se doslova z dráhou prali. K.O. systém je dnes již dost přitažlivý, protože hráč musí hrát naplno celý turnaj, aby se dostal do finále. V turnaji padlo 15x přes 200, a to i nejvyšším náhozem 239, který zvládla s velikou vervou Andrea Andreasíková, a k tomu ještě přidala 188 a po prvním kole byla s průměrem 213.5, což je výkon na veliké úrovni. Za ní se umístil Karel Kutil se dvěma dvoustovkami 201, 211. Na postup do K.O. systému stačilo pouze, (říkám „pouze“) 150 průměr na dvě hry. Teprve potom začaly nervy o postup. Andrea zopakovala svůj výkon 206, 205, ale po první hře Renata Žídková z Hronova na ni ztrácela pouhých 6 bodů. Velkým překvapením byl zápas třetího F. Skakuna s třicátým Pepou Jirmanem 344 – 348 a Pavla Choutka se Bohuslavem Zelinkou 317 – 312. Postup mezi šestnáct se už považuje za úspěch. Finále bylo dosti velkým překvapením, z třicátého místa se do finále probojoval již výše zmíněný Pepa Jirman z Broumova a výkonem 202 a 215 bezkonkurenčně zvítězil. Na 2. místě se umístila překvapivě Pavlína Turinská z Trutnova výkonem 185 a 168, přičemž se také stala nejlepší ženou, ale nesmím zapomenout na výkon Andreasíkové, která s nejvyšším průměrem 194,5 bodu skončila na 9. místě. Třetí místo patří Vojtěchovi Synáčkovi z Ústí nad Orlicí 154 a 189. Bramborovou, tudíž čtvrté místo, které nemá rád snad nikdo na světě, vybojoval východočeský mistr republiky Tomáš Kučírek z Havlíčkova Brodu 159 a 177, páté místo patří Jiřímu Hindrákovi z Trutnova. Všem moc děkuji za účast a přeji jim mnoho úspěchů do dalších her. Těším se na další hojnou účast a na shledání.

Ještě jednou na závěr děkuji všem sponzorům i hráčům.

Zprávu sestavil Gurovič Jaroslav, ředitel turnaje.

(GURU)

Ulita - nabídka zájmových aktivit pro dospělé, děti mládež a dospělé

Kroužky pro předškoláky

1. Berušky
2. Cvičení pro nejmenší
3. Výtvarný pro nejmenší
4. Keramika I - Hňácáníčko

Kroužky pro školní děti

Pohybové a sportovní kroužky

- 5.-7. Taneční kroužek I-III
8. Florbal
9. Jóga pro děti

10. Odbíjená - přípravka
11. Odbíjená - dívky
12. Zábavný aerobik
13. Stolní tenis
14. Šachy

Technické a počítačové kroužky

- 15.-18. Obsluha počítače I-IV
19. Internet a elektronická pošta
20. Počítačové hry
21. Modelářský kroužek

Přírodovědné kroužky

22. Rybářský kroužek
- Jazykové kroužky
- 23.-26. Angličtina I-IV
- 27.-28. Ruština I-II

Výtvarné, estetické a další kroužky

29. Výtvarný ateliér - ÚSMĚV
30. Dívčí klub
- 31.-32. Vaření I-II
33. Šití
34. Klub Houpačka
35. M - klub
- 36.-38. Keramika II-IV
39. Divadélko I

Hudební kroužky

- 40.-41. Kytara I-II
- 42.-44. Zobcová flétna I-III
- Kroužky pro děti a rodiče
45. Hopsání - cvičení rodičů s dětmi
46. Klub maminek
47. Zpívánky
48. Slunečnice

Aktivity pro mládež 15-18 let

49. Divadélko II
- Keramika IV - Hlínování

- Zpívánky
- Slunečnice
- Mini kurs šití
- Modelářský kroužek
- Orientální tanec
- Jóga

Aktivity pro dospělé

- 50. Cvičení pro ženy
- 51. Jóga
- 52. Orientální tanec
- 53. Keramika IV - Hlínování
- 54. Mini kurs šití
- 55. Obsluha počítače pro dospělé

Aktivity pro seniory

- 56. Obsluha počítače pro seniory
- 57. Cvičení pro zdraví

Komunitní centrum při SVČ Ulita DDM, Lipová 54

- Zpívánky

DUB - Dětské umělecké bratrstvo

Ostatní

Prodej racionální výživy

Ulita nabízí prodej racionální výživy (zejména na bázi rostlinných bílkovin - tofu, tempeh, seitan) a potravinových doplňků. Nabízené výrobky mají příznivé nutriční hodnoty, nízký obsah tuků, vysoký obsah bílkovin, vitamínů a vlákniny, neobsahují cholesterol, barviva, konzervační látky a geneticky modifikované suroviny. Potraviny jsou vhodné jak pro děti, tak i pro dospělé, starší generaci a vrcholové sportovce. Objednávky přímo v Ulitě nebo telefonicky nebo na <http://web.quick.cz/ulita>

Internet pro veřejnost, práce na PC

- volný přístup k Internetu, možnost práce na PC - kancelářské, grafické a jiné programy, (začátečnickům rádi poradíme), připravujeme barevný tisk a zálohování dat na CD, nabízíme také tisk na zažehlovací fólie (na trička) aj. úterý, středa, čtvrtek 16 - 18 h. Poplatek: 20 Kč za 1 hodinu
Podrobnější informace Vám rádi sdělíme v SVČ Ulita DDM Broumov, Komenského 245, nebo telefonicky na číslech 521 381 (491 521 381) a 521 911 (491 521 911), E-MAIL: ulita@worldmail.cz,
<http://web.quick.cz/ulita>

Připravované akce

Výstava - prací zaslaných do výtvarné soutěže, vyhlášené ke Dni Země, ŽIVÁ A MRTVÁ VODA - v prostorách výstavní síně Staré radnice od 1. 10. do 11. 10., vernisáž se koná 2. 10. v 10 hod.

Drakiáda - za příznivého počasí pořádá Ulita v sobotu 5. října od 14 hodin u vodárny na Spořičově soutěž v létání draků. S sebou si vezměte draka, startovné 5 Kč a buřt na opékání.

Pobytový seminář - ŽÍT S RADOSTÍ, ve dnech 4.-6.října 2002 v SVČ Ulita DDM Broumov. Čekají Vás mj. informace z knih Žít s radostí, Osobní síla skrze uvědomění, Tvoření peněz a Duchovní růst, jejichž autorkou je v duchovním světě známá Sanaya Roman. Dostanete možnost objevovat sami sebe a svůj vnitřní mír, potkat se se svým vyšším já, uvědomit si důležitost děkování a vděčnosti, uvědomit si, že síla pramení z žití v přítomnosti, kde můžete tvořit svoji budoucnost, uvědomit si, že tvořit lze bez úsilí s pomocí světla Seminář povede mgr. Jarmila Koudelková.

Cyklus přednášek - manželů Navrátilových bude zahájen 11.10. 17 hodin v Ulitě, letošním tématem budou mentální příčiny nemocí

Plavání - v sobotu 19. října. Odjezd zvláštním autobusem ve 12.15 hod. od Ulity. Návrat do 16.30 hod. k Ulitě. Poplatek: děti do 10 let 75 Kč, nad 10 let 85 Kč, dospělý 100 Kč, dosp.+dítě do 4 let 130 Kč. Přihlášku a peníze odevzdejte nejpozději ve čtvrtek 17.10. přímo v Ulitě.

Akce Komunitního centra při SVČ ULITA

Slavnost jablečného moku - 5. 10. na faře v Heřmánkovicích, dopoledne sběr ovoce, od 14 hodin zahájení slavnosti, moštování

Slavnost spadaného listí - vícedenní výprava DUBu na Kralický Sněžník nebo do Teplických skal v době podzimních prázdnin

Kondiční cvičení mužů - každý pátek 18 - 19 hodin v tělocvičně základní školy TGM

Cvičení a hry - pro děti z DUBu, každý pátek 17 - 18 hodin v tělocvičně Základní školy TGM

Broumovský zpravodaj
vydává město Broumov

redakce, grafická úprava:
M. Otte, tel. 491 522 185

korektury:
Mgr. Šárka Rambousková

e-mail: broumov.muzeum@worldonline.cz

objednávky inzerce:
Sekretariát Městského úřadu, tel. 491 523 734
e-mail: malichova@broumov-mesto.cz

rozšiřuje:
Informační centrum Broumovsko, tel. 491 524 168
e-mail: ic.broumovsko@worldonline.cz

vychází 1 x měsíčně
uzávěrka vždy 20. každého měsíce